

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,*
- *оптуђени Савић Горан и Ћилерџић Саша,*
- *бранилац оптуђеног Савић Горана.*

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Један од бранилаца, адвокат Светозар Павловић.

- адвокат Светозар Павловић.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Адвокат Павловић Радован.

- *и адвокат Павловић Радован, за оптуђеног Савић Горана, те*
- *адвокат Небојша Милосављевић, бранилац оптуђеног Саше Ћилерџића.*

КОНСТАТУЈЕ СЕ да председник већа отвара заседање, те објављује да је предмет главног претреса оптуђеница подигнута од стране Тужилаштва за ратне злочине 14.03.2008. године, против оптуђених Савић Горана и Ћилерџић Саше, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл.142. став 1 КЗ СФРЈ у вези чл.22. КЗ СФРЈ.

Веће поступа у саставу председник већа-судија Тамјана Вуковић, чланови већа – судија Оливера Анђелковић и судија Драган Плазинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких примедби на састав већа?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да нема примедби на састав већа, те

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес ЈЕ ЈАВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли у публици можда неких лица, евентуалних сведока? Нема, добро. Савић Горан, хоћете да станете овде. Укључите само тај микрофон.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНЕ

Оптужени САВИЋ ГОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Ваши лични подаци исти као ови које сте дали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред истражним судијом и раније пред радницима СУП-а, јесте?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо само да проверимо да ли има неких измена. Надимак Вам је који?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Саво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неких?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Име оца?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Светомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка Даница?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јефтић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте?

- Опт. ГОРАН САВИЋ: 03.08.1969.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1969. године, у?
Опт. ГОРАН САВИЋ: У Краљеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљеву, а живите где?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Тренутно живим село Коштунићи, општина Горњи Милановац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село Коштунићи.
Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Горњи Милановац, добро. Ви сте држављанин Републике Србије?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте завршили од школе?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Средњу стручну спрему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју школу средњу?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Завршио сам за трговину средњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњу трговачку?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте по занимању, шта радите?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Тренутно ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени сте?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Незапослен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте више таксиста?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ожењени?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Разведен, двоје деце малолетне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двоје малолетне деце, добро. Од чега се издржавате?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, помоћ родитеља и на земљи нешто радим, оно у селу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико имате, да ли имате неки приход од те земље?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико месечно?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, тренутно сада око 15.000, тако, зависи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате у својини неку непокретност, стан, кућу?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кола, нешто?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. Војску сте служили када и где, одакле сте изашли из војске, из ког места?

- Опт. ГОРАН САВИЋ: Бања Лука, цео војни рок 1989./90.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1990. сте изашли из Бања Луке?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате неко одликовање?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, неки чин у војсци?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Ништа, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, добро. Да ли сте осуђивани?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тешка крађа, условна осуда?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислио сам на ово, нешто у вези овога, нисам осуђиван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам питала у вези чега, да ли сте осуђивани. Колико пута и због чега?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, једном, не знам тачно које године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
Опт. ГОРАН САВИЋ: На услов, на условну казну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године, условна осуда, седам месеци на?
Опт. ГОРАН САВИЋ: На годину, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На годину дана, Општински суд Краљево. Да ли има још неки поступак да се води против Вас?
Опт. ГОРАН САВИЋ: Тренутно не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, добро. Оптужени Саша Ћилерџић.

Оптужени Горан Савић, од оца Светомира и мајке Данице, рођене Јефтић, рођен дана 03.08.1969. године у Краљеву, са пребивалиштем у селу Коштунићи, општина Горњи Милановац, држављанин Републике Србије, завршио средњу трговачку школу, тренутно незапослен, разведен, отац двоје малолетне деце, издржава се од помоћи родитеља и од обрађивања земље, са месечним примањима од око 15.000,00 динара, не поседује непокретност која се води на његово име, војску служио 1989/90. године у Бања Луци, без одликовања, осуђиван пресудом Општинског суда у Краљеву, због кривичног дела тешка крађа на казну затвора седам месеци, условно на годину дана, тренутно се против њега не води други кривични поступак.

ОПТУЖЕНИ САША ЋИЛЕРЦИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ћилерцић?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ћилерцић Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћилерцић, добро. Имате ли Ви неки надимак?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Зову ме Ћилер по презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћилер?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Или Чики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Чиле не, само Ћилер?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ћилер или Чики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, име оца?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Војиславка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођено?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Моје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, њено девојачко?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Недељковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељковић. Ви сте рођени исто у Краљеву?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: 1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датум?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: 11.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11.11., добро, а живите у?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Насеље Рибница, Краљево, Рибничка улица број 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Насеље Рибница, улица Рибничка 4.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, држављанство?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте од школе завршили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Пети степен средње машинске школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пети степен, значи то је средња школа?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта радите?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Занатлија сам, држим занатску радњу за оправку бицикала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватну радњу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико зарадите месечно?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, варира од 10.000,00 до 20.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месечно.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Колико ми остане, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ожењени?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли супруга ради?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико она зарађује?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Око 12.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли децу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Имам, троје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви малолетни?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Најстарија ћерка није, а ово двоје јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, двоје малолетне и једно пунолетно дете?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли Ви нешто од непокретности у власништву, стан, кућу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Имам кућу незавршену коју ми је мој отац поклонио, још увек се дограђује, прави, то радим већ неких двадесет година, али нисам легализовао кућу, тако да је, фактички, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви служили војску?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте изашли и из ког места?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Служио сам 1987./88. овде у Београду на Топчидеру у гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се водите у војној евиденцији?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљево. Имате ли Ви неки чин, неко одликовање?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Одликовање немам, а радио сам у војсци као професионално војно лице од 1993. године до 2004. године у чину старијег водника, на радном месту техничар за авион и мотор, у ваздухопловној бази 285. Лађевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви осуђивани?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки поступак који се води против Вас?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, први пут сам на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Први пут сам у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Саша Ђилерџић, надимак «Ђилер» или «Чики», од оца Бранка и мајке Војиславке, рођене Недељковић, рођен у Краљеву, дана 11.11.1968. године, са пребивалиштем у Краљеву, насеље Рибница, ул. Рибничка бр.4, држављанин Републике Србије, завршио пети степен средње машинске школе, по занимању занатлија, власник приватне радње, са месечним примањима од 10.000,00 до 20.000,00 динара, ожењен, супруга запослена, са просеченим месечним примањима од око 12.000,00 динара, отац троје деце, једног пунолетног и двоје малолетне деце, од непокретности поседује кућу, војску служио 1987./88., у Београду, на Топчидеру у гарди, води се у војној евиденцији Краљево, без одликовања, у војсци радио као професионално војно лице, у чину старијег водника, на радном месту техничар за авион и мотор, у ваздухопловној бази 285. Лађевци, неосуђиван, не води се други кривични поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Ја ћу вас сада упозорити на ваша права у поступку. Оптужени, пре свега, нису дужни да одговарају на питања, значи могу да се бране и ћутањем, то је питање вашег избора на који начин ћете се бранити. Имате право, односно закон вас упућује да пажљиво пратите ток главног претреса, да износите чињенице, да предлагете ваше доказе, у корист ваше одбране, такође да постављате питања, један другоме и сведоцима који ће бити испитани, да стављате примедбе. Такође сам дужна да вас упозорим да сте дужни да пријавите сваку промену адресе, ово посебно важи за господина Савића, који зна о чему говорим, везано за његово избегавање пријема позива и тако даље, значи, нећемо толерисати неке недоласке, нећете добијати позиве за претрес. Све што вам буде усмено саопштено, о датуму следећег евентуално главног претреса, то ће важити уместо позива и дужност да пријавите сваку евентуалну промену адресе.

Главни претрес почиње читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су претходно оптужени Савић Горан и Ћилерцић Саша упозорени на своја права у поступку из чл.89. и 318. ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

На основу чл. 46. ст.2. тач.3., чл.265. ст.1. и чл.266. Законика о кривичном поступку, а у вези са одредбама из чл.3. и 4. ст.2. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине пред тим судом, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

- 1. САВИЋ ГОРАНА званог «Саво» и**
- 2. ЋИЛЕРЦИЋ САШЕ званог «Саша,**

са осталим личним подацима као у списима,

Што су:

За време оружаног сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине (БиХ), бивше Републике СФРЈ, који се водио између наоружаних формација на страни српског, муслиманског и хрватског народа у периоду од почетка 1992. – 1995.године, као припадници српске стране у сукобу, на подручју општине Зворник, кршили правила Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949.године (IV Женевска Конвенција – ратификована Одлуком Скупштине ФНРЈ, «Сл.лист» бр.24/50) и правила Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.08.1949.године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба (Протокол II), па су тако:

I

Окривљени: САВИЋ ГОРАН звани «Саво»

Злочини на пољопривредном добру «Економија»

У периоду од **05. до 12.05.1992.године**, када су у просторији за клање стоке на пољопривредном добру «Економија» у Зворнику, била затворена цивилна лица муслиманске националности, а међу којима су били и оштећени: Реџић Мухамед, заштићени оштећени сведок «У», заштићени оштећени сведок «4», Коркутовић Кемал, Фазлић Есад, Буквић Бего, заштићени оштећени сведок «Бета», заштићени оштећени сведок «Т», Даутовић Несиб, Ширак Исмет, заштићени оштећени сведок «Ф», Авдиспахић Јусуф, Хусеиновић Мехо, Буљубашић Абдулах зв.«Бубица», Цихић Сефудин, Авдић Алмир и Авдић Сенаид, као војник добровољац припадник јединице «Пиварског» у саставу територијалне одбране Зворника, кршио правила из чл.3. ст.1. тач.1. под а) IV Женевске Конвенције и правила из чл.4. ст.1. и 2. тач.а) и г) Протокола II, тако што је:

а) дана 05.05.1992.године, када су на «Економију» била доведена и затворена група од 12 цивилних лица муслиманске националности, међу којима је био и оштећени заштићени сведок «Бета», у просторију неовлашћено ушао окр.**Савић Горан** заједно са Славковић Драганом и Кораћ Иваном, против којих се води одвојен кривични поступак у предмету К.В. 5/05, и лицем по надимку «Пуфта», који су такође били припадници јединице «Пиварског» и територијалне одбране Зворника, па саглашавајући се сваки са предузетом радњом другога, разним предметима: водоводне цеви, дрвене мотке, каблови од струје, тукли више, сада неидентификованих оштећених, по разним деловима тела и тако им нанели бројне телесне повреде,

б) неутврђеног дана у напред наведеном периоду, на «Економију» дошао заједно са припадником ТО Зворник - Митровић Светиславом звани «Нишки» и лицем познато по надимку «Пуфта» и из просторије «Економије» где су били затворени оштећени, заједно извели једно лице муслиманске националности, родом из Јање, на испитивање, а које лице је приликом испитивања искористило прилику и дало се у бекство, након чега окр.**Савић**, трчећи за њим, сусстиже га после стотинак метара и пуцањем из пиштоља лишава га живота,

в) дана 12.05.1992.године, у просторију за клање стокe на «Економији», ушао је окр.**Савић Горан** заједно са Славковић Драганом, којом приликом су прозвали оштећеног Буљубашић Абдулаха зв.«Бубица» а потом га тешко претукли и одузели му и присвојили златан ланчић, на тај начин, што је Славковић испитивао и тукао ногама и рукама оштећеног, а окр.**Савић** стајао наоружан у близини, и, у једном тренутку, са врата оштећеног, врхом цеви своје пушке, скинуо и одузео златан ланчић уз речи: «ово ти више неће требати», те тиме и тако оштећеном нанели тешке телесне повреде због којих се овај једва могао покретати.

II

**Окривљени: 1. САВИЋ ГОРАН звани «Саво»
2. ЂИЛЕРЦИЋ САША звани «Саша»**

Злочини на «Циглани»

У периоду од **12.05. па до почетка јула месеца 1992. године**, на месту званом «Циглана» у Зворнику, када су са пољопривредног добра «Економија» била пребачена на принудни рад 22 цивилна лица, међу којима су били оштећени: Реџић Мухамед, заштићени оштећени сведок «У», заштићени оштећени сведок «4», Коркутовић Кемал, Фазлић Есад, Буквић Бего, заштићени оштећени сведок «Бета», заштићени оштећени сведок «Т», Ширак Исмет, заштићени оштећени сведок «Ф», Авдиспахић Јусуф, Хусеиновић Мехо, Џихић Сефудин, Авдић Алмир, Авдић Сенаид, као војници добровољци припадници јединице «Пиварског» и територијалне одбране Зворника, а за време док су вршили дужности на обезбеђењу фабрике «Циглана», кршили правила из члана 3. став 1. тачка 1. под а) и ц) IV Женевске конвенције и правила из члана 4. став 2. тачка а), е) и г) Протокола II, тако што су:

а) током напред наведеног периода, у више наврата, више пута заједно са Славковић Драганом и Кораћ Иваном, против којих се води посебан кривични поступак у предмету К.В.бр.5/05, те лицем познатим по надимку «Пуфта», нечовечно поступали према оштећенима, тиме што су изводили различите групе оштећених из «Циглане» и наређивали им да за њихов рачун пљачкају напуштене куће муслиманских па и српских власника на подручју Зворника, што су ови морали и чинити, на тај начин што су групу оштећених одвозили, најчешће, теретним возилом до кућа које су имали намеру опљачкати, одређивали шта треба да се

одузме и изнесе из ових кућа и потом натовари на теретно возило, за које време су се они налазили наоружани у непосредној близини са циљем да спрече евентуално бекство оштећених, те на крају, окр. **Савић Горан** и окр. **Ћилерџић Саша**, те Славковић и Кораћ и лице по надимку „Пуфта“ одузете ствари: ормаре, телевизоре, фрижидере и другу робу скривају са робом «Циглане» и тако их пребацују у Републику Србију,

б) неутврђеног дана 26. или 27.06.1992.године, у просторију «Циглане», где су били смештени оштећени Муслимани на принудном раду, ушли заједно са лицем познатим под надимком «Пуфта», и том приликом, саглашавајући се сваки са предузетом радњом другог, учествовали у тешком телесном повређивању оштећеног Даутовић Енвера и убиству Ширак Исмета, тако што су после појединачног извођења оштећених у другу просторију «Пуфти» на његово тражење, давали сваки свој нож да закоље ошт.Исмета, да би, по порезивању по врату ошт.Исмета, окр.**Савић Горан** и окр.**Ћилерџић Саша**, прокоментарисали: «Види будале, заклао човека тупим ножем!», а својим присуством и личним наоружањем, код оштећених су стварали утисак безнадежног пружања било каквог отпора, након чега је «Пуфта», такође по извођењу у другу просторију, ножем одсекао тетоважу са руке оштећеног Даутовић Енвера,

- чиме су учинили кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл.142. ст.1. КЗ СФРЈ у вези чл.22. КЗ СФРЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је прочитана оптужница.

ИСПИТ ОПТУЖЕНИХ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да се другооптужени Ћилерџић Саша удаљује из суднице за време испитивања оптуженог Савић Горана.

ОПТУЖЕНИ САВИЋ ГОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите овде. Прво ми реците, хоћете ли да изнесете одбрану или ћете да корисите право да се браните ћутањем или ћете износити одбрану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Изнећу, изнећу одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте дали одбрану у истрази. Прво да Вас питам, да ли остајете при ономе што сте рекли пред истражним судијом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Због непосредности главног претреса, ја ћу Вас сада замолити да нам кажете, пре свега, по закону је предвиђено да Вас питам, да ли признајете кривично дело и кривичну одговорност у целини или делимично, а потом да изнесете одбрану везано за ову оптужницу. Значи, да нам испричате да ли сте били у овом периоду у Зворнику, да ли је тачно ово што пише у оптужници. Изволите.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Упознат сам са оптужницом и изјављујем да нисам крив ни по једној тачци оптужнице. Не поричем да сам био у једном периоду у Зворнику у Босни и Херцеговини, био сам у периоду март месец до половине маја, отприлике, 20. мај, када сам се вратио за Краљево, заједно са свим поменутиим лицима из оптужнице. Сада не знам шта бих још рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили до 20. маја, где сте били распоређени, у ком својству, са ким, знате ли ова лица која се помињу, испричајте нам нешто, како сте отишли и да ли сте били припадник неке тамо војне јединице, да ли сте имали наоружање, да ли сте имали униформу и да ли Вам је познато нешто везано за ове локације, Економија и Циглана, Зворник, Каракај, шта Вам је познато? Изволите.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Из Краљева сам отишао заједно са Кораћ Иваном, званим «Зокс» и Јанковић Дарком, званим «Пуфта». Дошли смо у Београд у Удружење Срба из БиХ где су нас примили заједно са још једном групом добровољаца који су дошли из Војводине, не знам тачно, околина Зрењанина. И овај, ту смо били, примио нас је председник Удружења Гојко Ђого. У тој просторији упознали смо Вуковић Мирослава звани «Челе» из Чачка, који нас је прихватио ту и из те просторије одвео у хотел «Србију», где смо провели неких три до четири дана, у том хотелу. Једно вече он је дошао и рекао да се спакујемо и да идемо за Босну. Нисмо знали у првом моменту где идемо тачно. Изашли смо из хотела, био је паркиран аутобус и аутобусом смо отишли, нас петнаестак, за Босну. У току ноћи смо стигли у Зворник, тачније у

Каракај, место, село код Зворника, приградско насеље, не знам тачно. Ту смо остали у једној, не знам тачно шта је било, да ли школа или дом, ту смо провели ноћ, да би сутрадан отишли у фабрику «Стандард», где смо задужили униформе, наоружање, овај, ту је било седиште територијалне одбране града. У првом моменту нисмо имали никаквих акција, задатака или нешто, док није дошао поменути Вуковић и рекао је да треба да идемо у фабрику «Глинице», да га је позвао директор те фабрике, да има неких информација да ће ту доћи до неких диверзија и да му је потребно обезбеђење те фабрике. И ми смо отишли у ту фабрику где смо почели да вршимо страже и обезбеђење те фабрике и у кругу фабрике и један део људи је био ван фабрике на положајима. Вршили смо обезбеђења фабрике, као патроле, ишли смо уз ограду, уз ограду, у тој фабрици, нормално је функционисала, мислим фабрика је радила нормално и ту смо били сво време. Што се тиче Економије и Циглане, познато ми је за та места, чуо сам из прича, али никада нисам био на тим местима. Поред те Циглане, стицајем околности, када смо ишли у ту фабрику «Стандард» по муницију или неку додатну опрему, пролазили смо поред те Циглане, тако се звала, види се да је ту фабрика. Учествовали смо такође у неким акцијама у самом граду, то су махом биле акције, пошто је било упада од стране Муслимана у ноћним часовима. Том приликом су убијали, убијали полицајце или припаднике територијалне одбране, ми смо у ноћним часовима патролирали градом, био је уведен полицијски сат, тако смо ми држали патроле по граду и учествовао сам у акцији ослобађања Кула града. То је тврђава из средњег века, где су били стационирани припадници муслиманских снага, одакле су нон-стоп вршили нападе на сам град, пошто је то изнад самог града, на брду тврђава и ту сам био заједно са припадницима Југословенске народне армије и територијалне одбране, заједно смо учествовали у акцији. После тога сам када је донета одлука да се Југословенска народна армија повлачи из Босне, заједно са поменутих лицима која су из Краљева, вратили смо се у Краљево. Допратили су нас баш припадници ЈНА сваког понаособ до свог стана или куће. Што се тиче поменутих лица, знам да су у једном периоду после нашег повратка у мају месецу из Зворника, Славковић Драган звани «Торо» и Јанковић Дарко, звани «Пуфта» и Кораћ Иван, вратили се после једног одређеног периода назад у Босну у град Зворник. Колико знам, по наговору Стојана Пиварског који је био командир вода, да је он поново основао неку јединицу у Дрињачи, то је оно место петнаестак километара од Зворника и да су били са њим у тој јединици. Било је још ту ваљда људи, не знам из Босне, ту мештана, не знам тачно ко је све био. Ја у том периоду нисам, ја и Саша Ћилерџић нисмо били у том периоду у Босни, били смо,

пошто је мени Јанковић Дарко био комшија, ту смо били зграда до зграда смо живели заједно у Краљево и онда је његова мајка мене срела и питала ме: «Због чега се он вратио поново у Босну, а ниси ти». Ја сам јој рекао да не знам шта је у питању, она је почела да плаче и замолила ме ако икако могу, пошто је млађи био доста од нас, да ако икако могу да га пронађем, да ступим у контакт са њим, пошто се не јавља кући, да пробам да га наговорим да се врати кући. Ја сам контактирао Сашу Ћилерџића и рекао му, да не би било лоше да одемо тамо, да нађемо Дарка и да га вратимо кући. Отишли смо заједно, то је било негде у VII месецу 1992. године. Отишли смо аутомобилом у град Зворник и стали смо на бензинску пумпу да сипамо гориво и ту смо срели Јанковић Дарка самог који је изгледао поприлично чудно у односу на први пут када смо били и ја сам му онда испричао да сам му срео мајку, да ме замолила да дођем да га вратим, да нема потребе ту да буде и он је невољно пристао да се врати за Краљево. Отишли смо до стана у коме је он био, живео, заједно са Славковић Драганом, спаковао је своје ствари и сео у аутобус и отишао за Краљево. Ту нас је примио и Славковић Драган звани «Торо» и код њега смо били у стану, пошто је он ту становао са тадашњом девојком, а садашњом, односно супругом. Били смо на ручку, причали смо тако. Ја сам га питао шта радите овде, о чему се ради, шта ћете овде, видим нисте више у фабрици тамо где смо били стационирани, у тој фабрици «Стандард», шта ћете у стану, па каже: «Ту смо», објашњавао је да је тај Пиварски основао неку јединицу, да су били код њега, да иду повремено у неке акције, да живе лепо ту, да планирају чак можда и да остану, када се заврши рат да остану да живе ту у граду. Ја сам питао шта је са Дарком, чудно ми изгледа нешто, не знам шта је у питању, каже «пусти га, полудео је тотално»: И овај, ту смо се задржали и вратили смо се ми за Краљево, значи били смо остали на вечери и вратили смо се за Краљево ја и Саша Ћилерџић. Што се тиче других лица, значи за тог Пиварског, он је заједно исто са нама у том првом периоду када смо дошли у Босну, заједно је био у том аутобусу са нама. Поменути Вуковић га је познавао од раније са ратишта из Хрватске и рекао нам да је он, пошто њега једино познаје овако и зна да је добар борац, да ће он бити ту командир вода, да ће нам бити претпостављени док се не прикључимо тим јединицама тамо територијалне одбране или већ и тако је и било. Чуо сам касније да је погинуо негде на Мајевици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што пише у оптужници, има ли то неке везе са Вама?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нема везе никакве, да сам ја неком скидао ланац врхом пушке, мислим и да сам се смејао и коментарисао да треба неке

да дам да оштри нож да би заклао некога, то је за мене, нема смисла. А та изјава да сам ја трчао за неким, пуцао и убио некога, такође нема благе везе са истином. Тај Митровић, не знам због чега је он то изјавио, ја са њим нисам имао неких сукоба, мада је он покушавао да он буде ту претпостављени свима нама, био је стално у сукобу са Пиварским, некада је он водио акције, некада Пиварски, није се баш тачно знало ко је ту од њих двојице главни, мада смо ми више тог Пиварског, да кажем, ценили, пошто је био дисциплинован овако и није дозвољавао да се ради свашта и да се иде како ко где хоће, да се не зна где ко иде, да будемо отприлике обучени исто колико смо могли да будемо у униформи, јер задуживале су се униформе маскирне и СМБ и разне униформе, трудио се да будемо колико-толико једнообразни. Ето то је што се тиче тога што ми стављају на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завршили Ви Ваш део или имате још нешто да кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесам, немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вам нека сада питања поставити, а онда ће чланови већа, па тужилац и браниоци, Ваш и саоптуженог. Прво да Вас питам, Ви сте рекли да сте дошли почетком марта тамо?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У марту месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте учествовали у борбама за ослобађање Куле града?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте пре тог ослобађања Кула града дошли, да ли знате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Пре ослобађања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико дуго сте били, па сте учествовали у тим са ЈНА и ТО у борбама?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ја мислим да смо већ били у граду сигурно једно месец, месец и по дана да смо били ту стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте већ били? Ви сте заједно са овим дошли Кораћем, да ли је тако?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Са Кораћем и Јанковић Дарком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Звани «Пуфта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Кораћ каже да је дошао у априлу, негде средином априла. Да ли је могуће то или је то ипак био март месец? Када сте Ви дошли, ко је држао власт у Зворнику, Муслимани или Срби?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја када сам дошао у, Срби су држали власт, било је мислим Муслимана, живели су ту, нормално се функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али власт је била српска?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Али су барикаде и страже све држали Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби су држали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да и по граду и око града. Муслимани су се налазили у том Кула граду тврђави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како долази до тога да Ви и Јанковић и Кораћ кренете за Београд?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ми смо били, ја и Јанковић, као што сам рекао, били комшије, Кораћ такође једно време је становао ту у улици, овај и тако, виђали смо се и једна група, такође добровољаца из Краљева је пре тога отишла на исти начин преко Удружења Срба из БиХ, само што су они отишли за Сарајево. И онда смо ми то коментарисали, договарали се хоћемо да идемо, хоћемо, распитали смо се где је то Удружење Срба и ту смо дошли на тај разговор који се водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте тог Вуковића упознали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, у тим просторијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, рекосте, долазите аутобусом тамо?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрику «Стандард», сутрадан?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Сутрадан, прво вече смо ми отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога задужујете униформу, наоружање, шта је то, да ли можете да нам опишете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је фабрика која је била за производњу обуће са доста магацина околно. У свим тим магацинима било је наоружање, опрема, вероватно што су извлачили из касарни, да кажем, била је менза фабричка коју смо ми користили, мислим, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту смештен у тој фабрици?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У тој фабрици били смо ми, било је један део ту домаћих територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви, када кажете, ми, ви, мислите на Краљевчане?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или на те из Војводине или на све вас?

Опт. ГОРАН САВИЋ: На све, на све, сви су били ту стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас укупно дошло том приликом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Заједно са овим људима из Војводине, петнаестак, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви долазите ту у касарну?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта задужујете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је фабрика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрику, да, шта задужујете, код кога задужујете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Отишли смо у тај магацин и задужили смо униформе, маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне шарене?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Шарене, што се и сада носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Задужили смо наоружање. Ја сам конкретно задужио аутоматску пушку са пет оквира празних и дали су ми муницију у кутијама, у паковањима, у кутијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неко наоружање задужили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ неки?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, нико од нас те пиштоље није, није ни било у магацину, није могао нико да задужи, није их било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, аутоматску пушку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пет оквира?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада за пушку «пумперицу»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Пумперицу»? Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то пушка?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Америчке производње, знам из филмова, америчке производње која користи муницију као за лов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали некада такву пушку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пиштољ да ли сте некада имали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били до 20. маја?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нико од нас, рекао сам Вам, нико од нас није имао пиштољ, јер није могло да се задужи, то је било само, могао си да задужиш аутоматску, митраљез, пушкомитраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је задужио Кораћ?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Кораћ митраљез «М-84».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неки надимак, тај митраљез?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Цеца» ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цеца»? Шта је задужио Јанковић?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве униформе су њих двојица задужили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исто маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Маскирне, с тим што је Јанковић имао проблем са величином, пошто је овако крупан дечко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: 190 и неки сантиметар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам тачно, нисам се мерио одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте тада имали телесну тежину, колико сте били тешки, да ли се сећате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Отприлике деведесетак килограма, 85-90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А косу какву сте имали, какву сте фризуру имали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исту, ја исту фризуру имам из војске када сам изашао, тада сам почео да се шишам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко ошишан? Да ли сте имали залиске?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исто овако као сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боја косе?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исто, нисам се фарбао, само што сам мало оседео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били тада проседи или не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, било је, али не у овој количини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико сте имали, двадесеттри године? Да ли сте већ поседели са двадесеттри године?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, наследно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили наочаре?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду?

Опт. ГОРАН САВИЋ: А браду, нисам овако, носио сам можда оно два, три дана браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркове?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Никада, мислим браду ону, већу, дужу, бркове, не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду с брковима или само?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, браду овако сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све изједно?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се бријали, да ли на то мислите?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, нисам два, три, четири дана, тако, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од обуће, шта сте носили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Чизме, војничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оне дубоке, црне?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте стално били у униформи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У униформи нон-стоп и у чизмама, нисам носио ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте спавали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Спавали смо у тој фабрици «Стандард» на душецима војничким углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то негде на спрату, у приземљу, да ли су то биле неке спаваоне војне или је то било нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У једном делу је била спаваоница, где су били припадници територијалне одбране, њих је било доста. Ми смо спавали, то је та управна зграда где су канцеларије биле, мање просторије, тако, пошто је нас било мање, ту смо спавали, значи у две канцеларије по четири, пет нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте се и хранили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту и полиције можда?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, у том периоду није било, колико ја знам, активне полиције. Било је припадника резервног састава полиције, који су носили полицијске оне униформе, али мислим да су били припадници резервног састава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поменули сте Сашу, овог Ћилерџића. Када је он дошао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, он је дошао касније, после, није заједно са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, после колико?

Опт. ГОРАН САВИЋ: После можда десетак, петнаест дана, нисам сигуран тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је он дошао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Са овим Славковић Драганом званим «Торо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић каже да је дошао негде тако око 01. маја, онда би то исто било, значи, да сте Ви дошли негде у другој половини априла.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја верујем да је он, не знам, мислим да није он дошао почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него раније?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ми смо негде 15.-ог, између 15. и 20. напустили Зворник, значи не верујем да је био десетак дана само, мислим петнаест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био дуже? И добро, вас, кажете.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисам сигуран тачно, март, април, по мом сећању, нисам сигуран, имао сам неку потврду негде која се загубила, где сам имао тачно датум од-до, до када сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ко вас тамо, кажете, упознајете Пиварског у Београду, у аутобусу, ко вас распоређује у јединицу? Да ли вам је Вуковић, кажете рекао, бићете ту и ту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Он нам је рекао да нам је Пиварски претпостављени, да ћемо бити прикључени територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Значи, наредбе примамо од Пиварског, а он је ишао, Пиварски је ишао стално на неке састанке у, вероватно штаб територијалне одбране, не знам и онда дође и каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био тај штаб, да ли Ви знате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам тачно, негде у граду је био, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био ту у «Стандарду»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисам, ја никада нисам био на тим састанцима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командовао територијалном одбраном?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Марко Павловић, мада је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали тог човека?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мада је он користио још једно име у том периоду, не могу тачно, Бранко, не могу тачно да се сетим презимена. Лично видео сам га неколико пута, можда пет, шест пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у којој ситуацији?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, у ситуацији када је долазио, обилазио у тој фабрици «Стандард», долазио је, обилазио је те формације које су се ту налазиле. Виђао сам га у граду, у, мислим, знао сам о коме се ради, ко је, шта је, да је командант територијалне одбране, пуковник, мислим, потпуковник по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазио је и ту, кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте имали неку зимску јакну, неку цивилну јакну? Када сте то носили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То сам носио када смо дошли прво вече у Зворник, било је прохладно, ја сам био само у кошуљи једној и онда сам тражио јакну да ли има неко да ми да, пошто је ту било цивила неких и донео ми је један човек, старији човек једну јакну плаве боје, зимску, овако није баш дебела она зимска, коју сам ја обукао и носио можда два, три дана, док нисам задужио овамо у фабрици «Стандард», док нисам задужио униформу, комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, до 20. маја, осим рада на обезбеђењу «Глинице» и ових борби за ослобађање Куле, да ли сте ишли још у неке акције у граду или ван града?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У граду као што сам рекао, било је упада неких спорадичних муслиманских снага када су, на пример, једном приликом су убили двојицу полицајаца тих резервиста, који су чували мост, ту Стари мост у граду и онда су јавили нама да су убијени и онда смо ми ишли, на пример, у претресе тих околних кућа ту, да видимо да се нису негде склонили, пошто је било напуштених кућа доста. Нисмо никога нашли, сем тих патрола које смо држали у току ноћних часова, није било више акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке војне полиције ту у фабрици?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Војне полиције? Ја мислим да није, мислим, они се разликују по боји опасача, зато овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ту у мају месецу неке затворене Муслимане у фабрици «Стандард» или у неком околном објекту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су привођени Муслимани ти који, кажете, упадају, хоће да убијају, диверзантске акције и то? Где су били објекти за њихово привођење?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ми, наша барем група та када смо држали, нисмо ухватили ниједног Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви видели да је неко други ухватио, па да их је привео?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, нисам видео, али било је прича да се воде у Економију, да постоје неки заробљеници тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Економија?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је пољопривредно добро, не знам ни ја какво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то налази?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је ван града Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у односу на ту фабрику «Стандард», да ли ту негде близу или не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, можда пар километара удаљено одатле, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та фабрика у Каракају, та «Стандард»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Стандард»? Да, у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Глиница»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Глиница» је исто ту у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, кажете, спавали у «Стандарду»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је удаљено од «Стандарда» до Вашег радног места да идете на обезбеђење, до «Глинице»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ми смо одлазили комбијем једним, било је пет, шест минута, можда, није било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од «Стандарда» до?

Опт. ГОРАН САВИЋ: До «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До «Глинице»? А то пољопривредно добро, да ли знате где се то уопште налази?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не. Мислим, знам по причи овако, али никада нисам био тамо и не знам тачно да Вам сада кажем, пет километара, десет километара, пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили некада, па Вам је неко рекао или како, по причи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, пролазио сам, то није било поред пута, знам да ми је неко показао тамо као неке штале, зграде неке и онда су ми рекли, то је Економија. А ми смо, када смо пролазили, ишли смо у правцу Тузле, тамо путем и онда смо пролазили туда, ишли смо до задњег пункта које су наше снаге држале према Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се иде од Зворника ка Бијељини, где је та Економија, где су Вам показали, са десне или са леве стране?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Када смо ми ишли ка Тузли, дође са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Стандард» и «Глиница»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Стандард» када се иде из Зворника са десне стране, до Дрине је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, какав сте Ви имали однос са овим Пиварским, он је био Ваш командир вода?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тај Ваш вод бројао људи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, заједно са том групом из Војводине и касније када су дошли Саша, «Торо» и још једна група болничарки, било нас је можда укупно двадесетак, двадесетпет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је «Торо» спавао, где је Саша спавао када је дошао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Када су они дошли, они су били, ове медицинске сестре су одведене у обданиште једно које је било напуштено у граду и онда су биле смештене ту. Било је, ја мислим да је било два или три наоружана човека наших људи који су били ту са њима, да буду заједно са њима да не би било неких проблема. Те медицинске сестре дошле су, ја мислим, из Славоније негде, из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су спавале у обданишту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају или?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У граду, у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: А «Торо» је био заједно са Сашом, они су прво вече исто били заједно са овим медицинским сестрама, тако сам их ја и видео и «Тора» сам знао од раније, такође из града, стицајем околности били смо заједно припадници резервног састава војске и онда смо се ту видели и «где си», нисам ја знао унапред да они долазе, тек сам тада видео да су дошли. Сашу сам знао површно, онако из града, јер Краљево није велики град, малтене сви се знамо. И после тога те медицинске сестре остале су ту, а ми смо повели Сашу и «Тора» заједно са нама, да буду заједно са нама, тамо у фабрици «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали плату?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ми смо примали, примили смо неки новац када смо пошли за Краљево, тада у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, тада је донет један списак и подељене су нам неке, новци неки, онако, ми, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то платио, где сте добили тај новац?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Добили у фабрици ту, у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Дошао је неко из тог штаба територијалне одбране и донео тај списак, заједно са потврдама тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били ту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да смо били од-до, период, да нисмо учествовали у никаквим криминалним радњама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да идете за Краљево, из Зворника?

Опт. ГОРАН САВИЋ: За Краљево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да напуштате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, почела је прича да, дат је неки рок када треба војска ЈНА тадашња да се повуче, ко се не повуче заједно са војском, ко остане у Босни, мора да буде припадник Војске Републике Српске, шта ја знам. И онда смо ми, овај, чули за то, па се пронео неки глас тада ко остане после тог периода, па се буде враћао у Србију, биће хапшен, биће привођен, биће и ми смо тако одлучили да се вратимо

кући. Тада је била једна формација ту Југословенске народне армије, активних војних лица, са којима смо се консултовали и онда су нам рекли, најбоље је да се вратите и они су нам обезбедили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви, и «Торо» и «Зокс», сви?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, сви, сви и та група из Војводине, они су сви отишли у правцу Војводине, а ми смо отишли у правцу Краљева, та војна формација обезбедила нам је превоз и пратиоце у случају да, ако би било неких хапшења, као што се то причало да ће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, овај «Торо», да ли је он имао неку руководећу функцију, неку командну, или је био исто као сви ви, у односу на Пиварског?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није, он је био исто као и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он радио на обезбеђењу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте касније, е сада касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо сада до 20. маја, а после ћемо овај други део оптужнице.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био је, био је и он у обезбеђењу. И Саша је био у обезбеђењу, с тим што је Саша био задужио снајперску пушку и био је ван оградe те «Глинице» стационаран на једном месту, није био заједно са нама, није патролирао дуж оградe.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Нишки, када сте њега упознали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нишки је дошао исто касније у Зворник, наводно да је био код Аркана, у Аркановој јединици у Ердуту, да је направио неки проблем, па је истеран, па је онда дошао овамо. То је његова била прича, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао пре «Торе» или после?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, у том периоду, ја мислим, нисам сигуран да ли заједно са њима је стигао, али у том периоду је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којој је он јединици био, коме је он припадао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био је исто припадник наше јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто «Пиварски»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, с тим што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је он имао задужења?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Он је исто био припадник, обичан припадник као и ми, с тим што је тада када је дошао, испричао ту причу да је био код Аркана, да је, не знам, био инструктор, да је био ово, да је био оно. Наметао се да буде вођа и један део људи је њега и прихватио као командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паралелно са Пиварским?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, да и слушао њега када дође, он каже, идемо у патролу, они пођу са њим и такође је имао једну врсту овај командовања, али не, ја, на пример, лично ја нисам, ја сам само Пиварског слушао шта ми је наређивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, колико је вас Краљевчана укупно било ту, на територији Зворника?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, било нас је пет ја мислим, петорица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки Сава из Краљева?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Било је Сава доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, из Краљева, из Краљева?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам, са многим није био ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у Зворнику?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У мојој јединици није био ниједан Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да је овај «Торо» Славковић имао нека задужења у виду испитивања неких Муслимана затворених, да ли имате неко сазнање, да ли је он некада ишао негде да испитује неке људе на неком месту где су евентуално затворени? Од кога сте Ви чули да су на Економији неки затвореници?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, причало се ту у тој фабрици «Стандард», причало се између, нисам се ја само виђао са Краљевчанима и значи дружио сам се и са људима који су мештани ту и онда су они причали да има затворених лица. А за «Тора» не знам да је он лично ишао да испитује некога и у ком својству, можда је ишао, ја не знам, али није имао никада наредбу да он иде да испитује некога, мислим, да му је, на пример, Пиварски издао наређење – иди да испиташ некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, да ли сте увек били са њим заједно па то знате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, били смо, али кажем, не знам да ли је баш, ја нисам никада чуо да му је Пиварски издао такво наређење, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте, претпостављам, упознати са овим доказима прикупљеним у фази истраге. Шта кажете на овај исказ Славковић Драгана, саслушаног као сведока? У каквим сте односима са Славковићем били тада и после?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, остали смо у коректним односима, све до његовог хапшења, мислим, после тога нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тамо били у некој свађи или нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада са њим на ту Економију?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте прочитали шта он каже?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам то мало прокоментаришите, ако хоћете.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам због чега је он то изјавио, да сам ја ишао са њим, да сам ја, да смо испитивали некога, ако мислите на то, да сам ја скидао ланац златан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то не каже само он, кажу и многи други да су дошли «Торо» и Сава из Краљева. Ви на то немате коментар?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у неком сукобу, зашто би он то рекао, ако то није тако, да сте са њим били и да сте присуствовали када је ту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја не знам због чега је он дао изјаву ту да сам ја био са њим заједно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом предмету у коме су оглашени одговорним Славковић и Кораћ, саслушани су неки оштећени које ћемо ми, наравно, позвати и овде на главни претрес и они исто говоре о Краљевчанима, Сава, Саша, «Торо», «Зокс», «Пуфта» и причају за тог «Бубицу» неког Буљубашић Абдурахмана, да сте били и Ви и то баш онако описују, Саво из Краљева, значи у групи, да је дошао и кажу како је тај Саво скинуо пушком ланчић са врата тог «Бубице», рекавши: «То ти неће требати», а сведок Славковић каже да сте били заједно, истина он каже да он није видео да ли сте Ви нешто тако урадили, да ли сте скинули ланчић, али да је он ударио тог «Бубицу». Шта Ви о томе можете да нам кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја понављам да ја нисам био заједно са Славковићем и да не знам ни за каквог «Бубицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада на Економији?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ни да сам скидао некакав златан ланац, поготово притворенику, а и не верујем да је имао златан ланац, ако је био притвореник, затвореник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да га је сакрио. Значи Ви тврдите да то није тачно?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Славковић, «био сам», каже, «на Економији са Савом због тог «Бубице» и да га нешто испитује, због неког вређања?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам због чега, мислим, није ми јасно, он да испитује, не знам у ком својству он да испитује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, везано за ову другу радњу на Економији под Б), где стоји да сте Ви дошли заједно са овим Нишким и са «Пуфтом». Да ли сте били некада са Нишким на неком задатку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било када?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисам био на Економији са њим, ишао сам у, као што сам рекао, у патроле и дешавало се да будемо заједно на истом задатку, када смо ишли, када је било одузимање наоружања од Муслимана у селима околним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то била села?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не могу да се сетим назива. То је, иначе, ЈНА организовала и ми смо ишли као обезбеђење, где су мештани предавали наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на неком месту где су неки људи заточени?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, заједно са Нишким, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно знате шта је он изјавио, ја ћу Вам укратко сада рећи, да је он сигуран да сте били са њим, да је он ушао на ту Економију са Вама, али да сте ушли у неко двориште, да су ту били и људи неки, да је он имао сазнање да је неки затвореник из Јање тамо, ваљда код Бијељине, ту затворен, да је он ту овај дошао да види, да испита тог Муслимана који наводно неки бункер је требало да прави, да сте Ви имали пиштољ, каже да сте пуцали за тим човеком који је почео да бежи низ двориште.

Опт. ГОРАН САВИЋ: То није истина, већ је, никада нисам носио пиштољ тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада ушли са Нишким негде?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у добрим односима са Нишким до 20. маја или не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, био сам у коректним односима, мислим, било је пар случаја размирица неких поводом тога, тог командовања, зато што је потенцирао да је он главни, да је он ту, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Нишки?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја колико се сећам, мислим, стварно, носио је стално неку мараму везану преко главе, проћелав онако је био, приближно моје висине, можда нижи од мене, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не могу да оценим сада, ипак је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, био је само један Сава из Краљева и био је, каже, и Саша из Краљева, Саша омањи, пунији, плав, Сава, каже, сув, наредовно се бријао, тамнији у односу на Сашу и виши од Саше.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па добро ме је упамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили некада качкет неки тамо?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Качкет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ратишту.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесам маскирни само носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте носили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Маскирну капу сам носио, беретку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Маскирну, шарену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону исту шарену?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала неку ознаку, нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, била је ознака тробојка, коју су носили тамо сви територијална одбрана и војска ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на униформи, да ли сте имали неке ознаке припадности некој војсци?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не. Ја сам конкретно на униформи имао ознаку ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте овог Нишког виђали после ове 1992. године?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада више? Да ли сте били на неком препознавању у притвору док сте били, у децембру?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Водили су ме на препознавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јануару, заправо?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, у јануару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ни то није тачно, да ли је тако? А што би он то изјавио, мислим, да ли сте нешто касније размишљали, зашто би он то рекао, да ли је нешто имао против Вас или?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам, ја знам да је он био у добрим односима са овим Славковићем, из приче Славковића, из тог каснијег периода, не

знам због чега је он изјавио то за мене, да ли је он покушао нешто да Славковића заштити, па неку кривицу на мене да пребаци, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ставља се то на терет Славковићу.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам због чега је он изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То убиство.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да сам ја ишао са њим и ја пуцао, а он је стајао и гледао, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, изјавио је он и на претресу да је и он пуцао, па да сте онда и Ви потрчали и из пиштоља пуцали, да су и други, а да сте га Ви на крају, добро. Каже овај Славковић да сте Ви и «Пуфта» били кумови. Да ли је тачно то?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Сава и «Пуфта» су били кумови и нису се одвајали док су били тамо.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја знам ко ми је кум, Јанковић није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли виђате Јанковића?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Задње што знам да је у иностранству, да је био у Италији негде да је радио, можда сам га једном само видео тада када је почео ту у иностранству да ради, када је долазио кући, тада смо се једном видели на кратко у вези неког аутомобила који је дотерао тада, па сам ја питао колико кошта, био се заинтересовао да га купим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај оштећени под псеудонимом «Т» за исто ово дело о коме смо малочас причали, везано за овог «Бубицу» и ово повређивање, исто каже, Сава био повисок човек, мало погрбљеног стаса, краће косе, носио качкет, имао је пушку, каже, «пумпарицу» и тада је, каже, овај, био када је ушао са «Тором» и каже, скинуо је ланац Сава «Бубици» око врата, рекао му: «Неће ти то требати» и онда су почеле туче и тако даље.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, што сам и пре изјавио, то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, лепо сам видео, скинуо, ставио на свој врат, ту је био и «Торо». И овај сведок «Ф»; оштећени, каже исто – Краљевчани су касније, Саво, Саша, «Торо», «Зокс», «Пуфта», каже, долазили. Каже, Саво те ноћи када је био случај с «Бубицом» му је скинуо златни ланац са врата, рекао му да мо то више не треба, каже, те ноћи «Бубица» је тешко изубијан. Сава је припадао групи «Торе»,

«Пуфте» «Зокса» као и Саше. То су људи који су били на Економији, који кажу да су били на Економији нека три, четири дана у периоду од, како пише у оптужници, од 05. до 12.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја кажем да нисам био тамо, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао «Зокс» некога из фамилије да је био тамо, овај Кораћ?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви знате и као «Зокса» или?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том, значи, периоду док сте Ви били у Зворнику?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није био, још тада није био нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од фамилије.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Од фамилије, касније, можда је био рођени брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове брат?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Игор, Иван, Иван је «Зокс», Игор ја мислим да му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Игор, то је овај што је у затвору, да ли је тако?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте, он је млађи брат «Зоксов» и ја мислим да је у Нишу у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У затвору, да. Да ли сте виђали њега у Зворнику после, ако не тада?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, у том периоду није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте се вратили кући у Краљево, где сада боравите, да ли сте све време у Краљеву до тог момента када долазите по «Пуфту» или идете негде ван Краљева, ван Србије, нешто сте помињали о томе?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био сам у Краљеву сво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ГОРАН САВИЋ: У периоду када сам дошао тада, половином, крајем маја, значи био сам у Краљеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли нешто у Подгорицу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био сам у Подгорици, пре тога у Крагујевцу, на митинзима Српске радикалне странке. Био сам ангажован у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то ангажовао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Вуковић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после јуни, шта се дешава у јуну, где сте у јуну?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, махом сам био кући у Краљеву сам био. Значи, једино то што сам ишао, али не знам тачно датуме тих када смо били у Подгорици и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови кажу да је то било крајем маја, неког 27., 28. маја, 25., када је рањен овај Вуковић, да ли се сећате тог случаја?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Сећам се одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био је митинг испред мислим Скупштине или Владе Црне Горе, не знам тачно. Био је велики митинг, после којег је господин Шешељ отишао, хтео да прошета мало улицама града и из гужве је неко бацио бомбу, ранио ту доста људи и цивила, овај, Вуковић је један од тих који је рањен и ја сам конкретно обезбеђивао супругу Војислава Шешеља са којом сам заједно сео у ауто и отишли смо ван тог места где се то десило. После смо били у болници у Подгорици где смо се скупили и обишли те људе који су рањени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте отприлике били, да ли можете да определите, након повратка из Подгорице кући, колико сте били укупно до тог поновног одласка у Зворник, недељу, две, три, мање, више, колико?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ако је било то као што кажете крај маја, почетак јуна, значи неких, знам да је био VII месец, када сам поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био јуни?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде неке друге исказе, па и Кораћ каже, у јуну Вас је видео, виђао у Зворнику.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам, ја знам да је VII месец био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А да ли знате, да ли су били са Вама Славковић и Кораћ у Подгорици?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Били су, били су, био је и Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта се са њима дешава после те Подгорице и повратка кући, да ли и они седе у Краљеву или?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, они су били тада у Подгорици, вратили су се из Подгорице, они су, ја мислим после тог периода су они поново отишли за Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то сазнајете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, знам, зато што су, пошто је овај Вуковић био рањен у Подгорици, он је био неких пар дана доле у болници, не знам тачно и пуштен је био кући, на кућно лечење, ја сам готово свакодневно одлазио код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Чачак?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, обилазио га и једном приликом ми је рекао да су свратили «Торо» и «Зокс» и да су отишли, не знам да су га обишли и да су продужили за Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од Вуковића сазнајете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после колико времена Ви одлазите, после колико Ви мајку овога срећете, «Пуфтину» и она каже, хајде да га доведете назад?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, можда двадесетак дана, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо сада да пређемо на овај други део, како долази до тога, да ли сте Ви молили Сашу да крене са Вама или заједно одлучујете, како то да се враћате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ја сам га позвао и објаснио сам му да је мајка Јанковића ме срела испред зграде, да је кукала, плакала, да је, ја сам га позвао и рекао, хајмо да га вратимо заједно, да идемо заједно да видимо шта ови раде тамо и да се вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви сада одлазите?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Из Краљева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Аутомобилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је био «Опел Кадет», мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Опел Кадет»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то ауто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ауто је био једног мог другара из Краљева је био човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краљевачке регистрације, претпостављам?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А боја?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Црна боја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Црна, црна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црна?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Црна, било је, мислим нешто жуто-црно, нисам сигуран која је сада, жуто-црни ауто је био. Значи, испод врата је било црно, изнад врата је било жуто, хауба жута, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки спортски ауто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, био је поприлично срећен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте Ви возили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазите сада, значи, вас двојица тамо и колико остајете укупно дана до повратка?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ми одлазимо у Зворник, срећемо истог дана Јанковића на бензинској пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када и стижете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јер ми смо отишли да точимо гориво, стицајем околности био је и он на пумпи исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте мислили, где да га нађете, да ли сте питали мајку где је он, где је смештен?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисмо питали, она је рекла да је у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте мислили да га тражите?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да је у Зворнику, пошто смо знали, претходно смо били у Зворнику, знали смо отприлике где је шта, значи није био проблем да га нађемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Отишли би у штаб територијалне одбране, распитали се или у фабрику ту «Стандард» или већ где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али га ви налазите на пумпи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: На пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, кажете чудно, шта је то било?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, чудно, онако био је мало растројен, онако, не знам, разочаран, деловао је као дрогиран, мада он, колико знам, није се дрогирао никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пио?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, пио је, али није, мислим, био алкохоличар, да је нон-стоп пио, али пио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био одевен, да ли је био у цивилу или у униформи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим да је био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте у истрази да је имао маскирне панталоне.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Могуће да је имао панталоне, горе неку јакну или мајицу, не знам. Не могу да се сетим тачно, ипак било је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас двојица, Ви и Саша, како сте ви?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ми смо били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са оном униформом 20. маја када сте кренули, да ли сте је понели кући или сте се раздужили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Понели смо сви, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући сте понели?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, ја сам понео прслук маскирни, а униформу и наоружање смо раздужили ту у магацину где смо задужили опрему били. А остао ми је тај прслук, пошто он се не раздужује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само прслук?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте, кажете, то на пумпи када сте срели овога, како сте Ви били одевени, шта сте имали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим у цивилу да смо били исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тај прслук имали маскирни?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Можда ми је био у ауту, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исто, исто у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ви њега срећете и шта сада причате? Шта он вама каже, шта се догађа, када је дошао, испричајте нам то ако се сећате, разговор са њим?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Као што сам рекао, чудно је мало изгледао, ја сам му објаснио због чега смо дошли, да је мајка његова тражила да се врати, пошто је јединац, овај и он је рекао да сипам гориво, возио је аутомобил неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, да ли се сећате марке?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не могу да се сетим, не могу да се сетим. Рекох, како сипате гориво овде, распитивао сам се, пошто у том првом периоду када смо били, добијали смо неке потврде на основу којих смо сипали гориво. Каже, и даље важе те потврде, не знам двадесет литара у аутомобилу, где се налази, каже у стану, у којем стану, код «Торе», шта ћете у стану, мислим шта радите у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, он и?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Тора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се њих двојица налазе?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Налазе у стану, да живе ту у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он заједно са «Тором»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да. Рекох, шта се дешава, о чему се ради овде. Ништа, каже, заузели смо те станове, ту станујемо, значи буквално су се

понашали као да живе у Краљеву, мислим ето тако, оно станују у становима, нормално живе, оно, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку девојку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јанковилћ? Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Торо» је живео заједно са једном од тих медицинских сестара које су дошле у том периоду, а касније се оженио са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже овај Јанковић, колико дуго живи тако заједно са «Тором»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ту су, каже, ту су у стану су били нон-стоп заједно, овај Кораћ је био у другом стану у истој згради, само у другом стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у центру?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте, у центру у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, шта ради, чиме се бави, од чега се издржава?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да ту живе, да «Зокс» има неку девојку, овај, да је махом «Зокс» стално тамо у Дрињачи, одакле је она, са Пиварским, са овима. Рекох, а шта радите ви, каже, радимо, где радите, радимо у Циглани, шта радите тамо, радимо у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже он за себе и за «Тору»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Заједно за све њих, мислим, прича и за себе и за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете њих, на кога мислите?

Опт. ГОРАН САВИЋ: На «Тору», «Пуфту» и «Зокса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и «Зокса». Па како «Зокс» и ради и у Дрињачи, како? Шта каже, од када ради у тој Циглани, шта је то, шта то обезбеђује?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је касније када смо ми дошли у стан ту где је «Торо» био присутан, «Торо» је мени уствари објаснио док се овај паковао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се то ради?

Опт. ГОРАН САВИЋ: О чему се ради, он каже, води га, молим те кући, није нормалан, полудео је, имам проблеме тамо на послу, знаш, ја сам се ту запослио, шеф обезбеђења сам ту, супруга та, његова Светлана ради као секретарица код тог директора у тој фабрици, прави ми проблеме нон-стоп, води га кући. Рекох, шта ви радите тамо, ето, каже, имамо неке ту доведене Муслимане, заробљенике, ту и раде, пошто нема радне снаге, раде ту у тој Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Славковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дошли кући?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли каже он, да ли је он још увек под Пиварским?

Опт. ГОРАН САВИЋ: За «Зокса», ја мислим да је «Зокс» и даље био код Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: А «Торо», ја мислим да је био он само ту ангажован у тој Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у униформи «Торо» када сте га видели?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војној униформи?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирној или?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Маскирној, маскирној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли сте га питали, откуда у униформи, ако ради као обезбеђење, ко је ту њега запослио, да ли Вам је нешто ближе рекао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, није, он је мени испричао да се упознао ту са неким људима мештанима ту из града, конкретно је помињао неког Стеву Радића, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознао је тог човека?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да је тај био у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, хајде сада дошли смо у тај стан, ко је ту? Да ли је «Пуфта» прихватио да иде кући?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дан, дешава се дању?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Он је прихватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту, «Торо» кући, да ли му је ту жена?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте, та Светлана је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је однос између «Торе», «Пуфте»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био је затегнут, мало однос, колико сам ја приметио, да нису били баш у добрим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре, оно у мају, у каквим су били њих двојица односима?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Били су у добрим односима, као и сви ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао, зашто су сада у лошим односима?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Само ми је то испричао да је овај, да прави проблеме неке, да се опија, да прави ми проблеме, не могу да га више трпим, неће да ради и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нешто конкретније, какве проблеме?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није ми ништа причао, само ми је рекао, жали ми се директор на њега, не знам, морам да га склоним одавде, добро је да си дошао, води га кући и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је рекао овај «Торо» да је он шеф тамо?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, шеф обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао Нишког можда?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте и за Нишког да је радио и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је и он радио, шта?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исто у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је «Торо» шеф или Нишки њему?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, не знам стварно ко је коме ту шеф био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Нишки ради?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају плату, шта каже «Торо», да ли их плаћају?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Примали су плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Од фирме, од тог директора, не знам ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, «Торо» је у униформи, а не знате да ли припада Пиварском у то време?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Сви су носили униформе, и деца и жене и стари и ознаке разне и тако да то није било чудно ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли му је радила жена та, «Торина»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У Циглани јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта каже «Пуфта» за свој рад на Циглани, да ли Вам је он док нисте ту дошли, нешто причао или после?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, он је касније у Краљеву када смо се касније видели, причао ми је да је радио ту у Циглани у обезбеђењу, да није могао да трпи «Тору» и Нишког, нон-стоп, каже, наређују нешто, глуме газде неке ту, малтене они ту шефују за све. И ја нисам, каже, то могао

да трпим, стално сам се свађао са њима, изнервира се, одем, напијем се и ето тако, то је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже «Пуфта», да ли је био и даље под Пиварским?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Они су сви као били под Пиварским, с тим што је Пиварски био тамо стациониран у Дрињачи, «Зокс» је најближе био са њим од свих њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пуфта»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: «Зокс», а «Пуфта» је заједно са «Зоксом» одлазио код тог Пиварског, па се враћао код «Тора», па шта знам, шта је ту све се дешавало, мислим, «Торо» је кукао на «Пуфту», да није нормалан, прави ми проблеме, са заробљеницима тамо, малтретира их, не знам, ово, оно, дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је «Пуфта» причао да су га истерали одатле, да ли је тог дана он и даље био ангажован?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није он мени то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Рекли сте у истрази да Вам је «Пуфта» причао да је радио у Циглани и да га је директор истерао после неке свађе са Нишким.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам, мислим, «Торо» је причао да, води га кући, «Пуфта» је причао, не могу да трпим «Тору», сада не могу да похватам ко је шта ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Саша ту присутан том разговору Вашем са «Тором» или сами разговарате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте дошли?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се задржавате ту у стану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Били смо до вечерњих часова, «Пуфта» је отишао пре нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Отишао је за Краљево, сео у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви дошли по њега?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ми смо дошли по њега, он је отишао за Краљево, рекао је, одох ја за Краљево, љут, мислим, на све, сео у аутобус и отишао. Сада, где је тај аутобус ишао, да ли у Лозницу па, не знам тачно. Ми смо остали овамо са «Тором», «Торо» је, касније је дошао и «Зокс», «Торова» жена спремила неку храну, вечерали, он нас је терао да ноћимо, да се одморимо ту, па да, у стану код њега има места. Ми смо се ту задржали током ноћи, не знам ни ја, дуго смо седели и причали и ја и Саша смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте преспавали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ја сам спавао мало овако на кревету и онда смо се вратили, свратили смо у Чачак код овог Вуковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте укупно били?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том другом наврату, да кажем?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисмо били дан, два, можда, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, два?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли одосте на ту Циглану да видите где ради овај «Торо» и «Зокс»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Шта имам ја, ја нисам ишао да идем да гледам, мислим, мене то није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки Челопек, да ли Вам је нешто причао «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Челопек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, неки Дом културе..

Опт. ГОРАН САВИЋ: Чуо сам, али то је касније било, мислим, касније, чуо сам из новина и касније сам чуо да је био ту, да је «Репић» неки побио ту неке заробљенике, Муслимане, шта је било. И онда сам ја питао «Тора», касније када смо се виђали по граду, шта је то било, па, каже, знаш, «Репић» какав је био луд, побио неке људе тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, у истрази сте рекли да је Кораћу у том другом периоду долазио овај брат и отац у посету. Да ли Ви то знате или сте чули, да ли сте Ви били?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То сам чуо да је био рањен «Зокс» и да је долазио отац његов и брат да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био рањен пре него што сте Ви дошли то, кажете у јулу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Пре, пре, пре тога и да је тај његов брат остао после са њим ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У граду, мада га ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду, када сте се вратили, да ли сте се ангажовали поново војно у некој јединици за та два дана, колико сте били?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са Пиварским, да ли сте се негде пријављивали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: После тога, никада више нисам био нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим за тај, пошто видели сте у оптужници Вам се ставља на терет да сте Ви значи више пута наређивали затвореним Муслиманима на Циглани заједно са Сашом и Славковићем и Кораћем и «Пуфтом» да за Ваш рачун пљачкају напуштене куће, да сте их возили неким теретним возилом до кућа, одређивали шта да се узима, да сте Ви за то време наоружани стајали у близини кућа, да сте те ствари скривали са робом Циглане-црепом, то пребацивали у Србију. Да ли сте имали оружје тог дана када сте се вратили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без оружја сте дошли?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не. Нико од нас мислим, јер ја сам раздужио моје наоружање, када сам пошао кући, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно ово да сте наређивали затвореним Муслиманима?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да сам их ја водио да пљачкају за мене, мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, каже, у више наврата, више пута са Кораћем и Славковићем.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим, није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није истина?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не могу да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате овог сведока Јовић Милорада, директора Циглане који је саслушан у истрази?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовић Миша, неки директор.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Чуо сам за Мишу директора, али лично га не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули, да ли можете нешто да кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, од «Торе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада причао када сте били?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да је он добар са Мишом директором, да раде бизнис, посао неки, немам појма шта, да он има неке потврде од тог Стеве Радића је добио неке потврде да у име, како се то тада звало,

Привремене владе, општине Зворник, да иде да по напуштеним складиштима да товари грађевински материјал, да има све могуће дозволе, да то стационира, сав тај материјал, да води те заробљенике, да товаре, да дотерују то у Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта дотерују?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, грађевински материјал, да ли су то цигле, цреп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово покућство, намештај, фрижидере и то?

Опт. ГОРАН САВИЋ: За то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ради, шта каже «Торо», шта се ради са тим материјалом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То су као ту, ту имају наређење да дотерују у ту Циглану, да се то ту складишти, шта је после било са тим, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то и Кораћ причао или само «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: И Кораћ, јесте и «Зокс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то ради?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да им је то посао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ови Муслимани?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да они поведу, на пример, њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме иду, шта каже, како?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Камионима иду. Те фирме, пођу наоружани људи заједно са њима, они иду по тим где су напуштени магацини и складишта тог грађевинског материјала и да то, да не би, наводно, разносио народ то који се, појавиле су се пљачке на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Кораћ, у јуну месецу док је он био стациониран у Дрињачи, тамо су ваљда биле неке борбе, каже, Сава и Саша су се поново вратили у јуну и каже, у јуну каже сретао, у истрази као сведок, каже, сретао сам Саву и Сашу на Циглани пар пута где је Славковић радио у обезбеђењу. И каже, виђао сам их у граду, сретао сам их пар пута у Циглани.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Као што сам изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, на Циглани виђао сам неколико пута сам ја био и виђао сам Саву и Сашу у току дана, поподне и са, мисли, каже да Вас је виђао и са «Пуфтом».

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам «Зокса» видео тада, код тог Славковића у стану и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану, а на Циглани?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте у сукобу неком са «Зоксом» Ви?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он то да каже да Вас је виђао на Циглани, а није он једини додуше који то каже.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, добро. Ја, овај, имао сам један мањи сукоб са «Зоксом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У том првом периоду, када смо били заједно у тој фабрици «Стандард», па је дошло до сукоба, зато што је он неки пут старијим људима који су били при територијалној одбрани, почео да наређује, да виче на њих нешто, ја сам рекао, пусти те људе бре на миру, да су старији људи и ту смо дошли у сукоб, када је он потегао тада пушку на мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У фабрици, још у мају?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, не рекосте малопре када сте се видели у стану код «Торе» да је било неког сукоба. Схватила сам да сте причали шта они раде, да он каже ради у Циглани и тако даље.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја, ми смо тада дошли у сукоб, касније смо се помирили, али нисмо више били, шта знам, толико добри другари као што смо били, али нисмо ни престали да комуницирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Славковић исто када је саслушан као сведок, 29. јануара ове године, каже, исто каже, да се вратио негде почетком јуна, око 02. јуна, запослио се као шеф обезбеђења, живео са Светланом у стану и каже, после неких десет, петнаест дана, дошли су Сава и Саша, каже преко Радикалне странке и имали су неки папир, не зна, каже ко им је дао, да ли «Челе», онај Вуковић, значи, то причамо о другом Вашем доласку. И каже, виђао је Саву и Сашу, долазили на Циглану да виде шта он ради и ту су били дан, два, био каже још један момак из Краљева.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, није мене водио на Циглану никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не каже он да Вас је водио, него да сте вас двојица долазили да видите шта он тамо ради, а да је он тамо био шеф, ово што и Ви кажете, а да сте Ви дошли касније са неким папиром, да сте имали неки папир?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, ја нисам никада одлазио да видим шта он ради, значи само знам из његовог исказа, из приче његове, шта ради, да је шеф обезбеђења. Нисам ја, ко сам ја да идем да проверавам шта он ради, а папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже чак и да му је стражар рекао да сте вас двојица долазили, неки тамо стражар на Циглани.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте Ви долазили, нешто сте тражили нешто што Вам је требало, нешто за своју кућу да узмете неке ствари, тако нешто, Славковић каже?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја стварно не знам, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У моју кућу нисам донео ништа из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада ишли са неким тим затвореницима?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да идем да крадем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, питам да ли сте ишли?

Опт. ГОРАН САВИЋ: По кућама напуштеним. Ја нисам никада водио, нити сам могао да водим ја заробљенике, нити је то, није то мој приватни затвор да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам сада предочавам исказе ова два сведока, е сада имамо и овог Јовић Милорада, директора Циглане који је сведочио у децембру 2007. године и он каже, знао сам Сава и Сашу из Краљева, дошли да раде, каже. Сава је дошао, каже, био два, три дана, радили су, није им се допао посао, па су отишли даље. Значи, то може да буде само овај други период, када је он у Циглани био директор и када је овај био шеф. Каже, ту су били на принудном раду неких двадесет, двадесетпет Муслимана, довео их Нишки да раде, јер није било Срба који су били мобилисани и каже, «Торо», каже довео Сашу, а каже, Сава дошао, каже, био два, три дана, обојица су радили, па им се није свидео посао, па су отишли даље. Каже да сте имали плате, описује, каже, Саша био висок, млад, 25 година, мисли да је био плав, око 175, јачи, каже, лепо грађен, а Сава, каже, био мало нижи, дежмекаст, снажних рамена, смеђ.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нижи од Саше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тако каже, Јовић. Чак је и приликом препознавања указао на овог Сашу. Да ли знате можда, да ли је Саша био без Вашег знања на Циглани?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мислите да није?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нити сам ја од њега примио неки новац, нити плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас ангажовао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нити је он мене ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, били су и Саша и Сава пријављени ту.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ако сам ја био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже, примали плату.

Опт. ГОРАН САВИЋ: За два, три дана сам примио плату? Па, пошто је изјавио да сам био два, три дана, није ми се свидело, па ми је дао плату, вероватно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да мисли да је то било у време када је био и «Пуфта», за кога је сазнао да је убио неког човека на Циглани, неког Исмета?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја стварно не знам да ли је «Пуфта» неког убио, знам да је било проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је он, баш каже да је ујутру сазнао да је убијен тај човек, да га је убио «Пуфта», да је онда он разговарао са њим и рекао му да се купи и да иде. Да ли Вам је нека таква ситуација позната?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ма, није, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мени је само познато то да је «Торо» радио ту, да је био шеф обезбеђења, знам из, касније из Краљева да је поприлично неких ствари донео из Босне, да је имао новца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, за разлику од свих нас, значи, да ли је он заједно са тим господином директором нешто радио, продавао, шта су они радили, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, ови оштећени, саслушани у овом другом предмету, који су предложени да се позову на овај главни претрес, о којима смо већ малопре причали, исто се неки сећају Вас. Каже овај оштећени «У», каже, били су, каже, ту и Саша и Сава, каже негде већ пред крај када су ови «Торо», «Зокс» и остали требали да оду, каже, били су ту присутни. Каже чак овај један оштећени «Т» на претресу, да су каже ишли у Козлук, село, да су узимали столарију за целу кућу и каже, ишао је једном са Савом, а једном са неким Прљом из Лознице. Да ли знате неке Лозничане, неку групу Гогићеваца из Лознице?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да се определимо, да ли у првом наврату Вашег боравка или у другом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Они су дошли у првом наврату, после нас су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мај?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, дошли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте их виђали после када су дошли, други пут?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисам, мислим, када нисам ишао нигде, сем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за некога од тих Лозничана, из те групе?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Из тог првог када сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, име неко, надимак?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Знам да су дошли ти Лозничани, носили су те полицијске униформе, да ли резервног састава, не знам тачно, не разумем се у полицијске те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: И знам да су их звали Гогихевци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогихевци?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да. И да су одмах, како су дошли, су почели да стављају неке барикаде, пунктове, да малтене, они преузимају ту неку контролу над градом и било је прича, чуо сам разних прича да су пљачкали, да су пошто су ту близу Лознице, да су, да лако пребацују робу, аутомобиле, не знам шта све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког по надимку «Прља»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, нисам имао контакт са њима никакав. Једном сам имао контакт када су ме зауставили на том једном пункту, ја сам им објаснио ко сам, шта сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд ови оштећени да помињу, ови што су били на Економији, а потом пребачени на Циглану, да помињу Саву, Сашу, као краљевачку групу, заједно са «Тором», «Зоксом»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пуфту»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Краљевачку групу, то су, створила се нека прича о нама, мислим, ми смо били, нас пет из Краљева смо били млађи, да кажем, дисциплиновани и никога нисмо малтретирали по том граду, причало се о нама да смо храбри и да идемо свуда где нам кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај «Т», ишли сте, каже, ишао сам једном у пљачку са Савом, неким шлепером у Козлук. Да ли знате где је Козлук?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, немам појма, никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко село Козлук?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Никада нисам био у том Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај сведок «Ф», каже, били су Сава и Саша на Циглани, подређени су били «Тори», тој групи каже.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја «Тори» никада нисам био подређен, нити сам могао да му будем подређен, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете у том другом наврату нисте ни били припадник никакве организације.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ма, никакве организације, ни Српске радикалне, као што је он изјавио, ја никада нисам био члан Српске радикалне странке, то што сам био по митинзима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да ли сте члан нечега или нисте, то није елемент кривичног дела, па нас то ни не занима. Е хајмо да дођемо до ове задње тачке. Овде Вам се ставља једна тешка радња у оквиру овог кривичног дела, наиме, да сте Ви били заједно на Циглани 26. или 27. јуна, да сте ушли са «Пуфтом» и да сте Ви на тражење «Пуфте», давали нож да он закоље једног Исмета Чирака, Ширака. И да сте онда вас двојица прокоментарисали, «види будале, заклао човека тупим ножем», а да је онда и «Пуфта» одсекао тетоважу са руке оштећеног Енвера Даутовића, чему сте Ви, колико ја одавде могу да схватим, присуствовали, из ове оптужнице. Да ли сте чули да је он убио неког човека на Циглани, било када?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Рекао сам да се причало то, да је мени «Торо» рекао да му прави проблеме, да је малтретирао заробљенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово конкретно, овако нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: За то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се причало?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да је он заклао неког, да је секао неком тетоважу, не знам шта већ ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам је то причао «Торо»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је «Торо» причао касније мени још у Краљеву када смо се виђали, па каже, «Пуфта» је полудео био тада, зато сам те молио да га водиш, зато што је био полудео, човек почео да малтретира те заробљенике, да, убио је једног, али није ми објашњавао да ли га је клао или како га је убио или да ли му је секао тетоважу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада када сте били у стану код њега није то причао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један оштећени под псеудонимом «У» каже да су тада дошли Сава, Саша и «Пуфта», већ, каже, при крају њиховог боравка на Циглани, када су, каже, уз «Тору» и «Зокса» почели да долазе Сава и Саша и водили их у пљачке са «Тором» и «Пуфтом» и каже, тог дана, каже, «Пуфта» је хтео да покаже своју моћ ваљда пред пријатељима, терао их је да певају, а онда је, каже, у једном моменту «Пуфта» извео Исмета, малтретирао га напољу, а онда је од Саве и Саше

тражио нож, «дајте ми нож, нећу оштар, хоћу туп», па каже, они су му говорили, «немој, не претеруј», он је хтео да се покаже, то је било поподне, сва тројица су дошли однекуда. Они су се церekali, то је била као нека шега, он није могао да верује да неко може да закоље човека. Каже да је он то гледао са прозора, после се склонио и каже, после само зна да су ушли Сава и Саша и да су рекли «будала, рекли смо му да може макар оштар нож, а он тупим га је заклао» и да су после отишла кола, «чини ми се да је била нека «Застава 101» и каже да мисли да је «Пуфта» био у тим колима. И да је исте ноћи «Пуфта» извео и Енвера Даутовића, који је имао истетовиран полумесец и звезду, да он није видео када му је то «Пуфта» искружио ножем, али да су са «Пуфтом» тада били Сава и Саша. И мисли да је чак Сава или Саша нешто дао за ту рану.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, најкраће речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени «Т» каже да су то били «Торо» и Саша, тражили да изађе Исмет Чирак, да су прозвали и Енвера и да је онда, каже, Саша тражио од њега алкохол, па му он дао неки «питралон» за бријање. И оштећени под псеудонимом «Четири» исто каже да се сећа Саве и Саше који су долазили са «Пуфтом» једанпут или два пута на Циглану.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма. Да ли је био неко од вас у Легији странаца можда, Ви или Саша?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим, ја сам имао двадесет, колико сам имао, двадесетдве године, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко на ратишту пре Зворника?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам био у Хрватској у Славонији, као припадник овај регуларне снаге, значи ЈНА, у резервном саставу, уствари. Био сам у Источној Славонији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био период?

Опт. ГОРАН САВИЋ: 1991. година, пред крај, друга половина 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи оно у јесен?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, да, 1991. година. Знао да сам одмах када сам распоређен у резервни састав, одмах после месец дана добио позив за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од ових са Вама?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био је Славковић у Хрватској, стицајем околности, били смо у истој јединици, само што је он био у, нисмо били у истом воду. То је јединица при територијалној одбрани Краљево,

противдиверзантска јединица, били смо у Источној Славонији, значи. А за остале не знам, ја мислим да је и Кораћ био негде на ратишту пре, али не знам стварно, «Пуфта» мислим да није. За Сашу исто не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша, да ли је носио наочаре тада?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја колико се сећам, да није, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте давали неки Ваш број телефона из Краљева неке од Муслимана, Ви или Саша?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Нешто се оптужени Ћилерџић о томе изјашњавао, а и неки оштећени, после ћу Вам предочити, кажу да су им Сава и Саша дали телефон. У истрази је истражни судија проверавао и утврдио да је то заиста био телефон Савић Светомира, Вашег оца, да ли је тако?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете о томе да нам кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја дао број, Муслиману ја да дам број, да ме зове касније, значи, нити сам био у контакту са тим заробљеницима, нити сам могао да им дам број. Једино ако неко од ових, пошто смо сви између нас дали своје бројеве телефона, фиксне, тада није било ових мобилних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је неко други уместо Вас?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били присутни када је Саша неком давао број телефона, док је радио на обезбеђењу «Глинице»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Стварно не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту када сте радили на обезбеђењу «Глинице», да ли сте заједно били са Сашом, локацијски или?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесам, Саша је био изван круга фабрике, на једном месту, ми смо то звали, тако, снајперско гнездо, где је био стациониран он, значи није се кретао нигде, само је био ту и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао ту пушку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Снајпер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, снајпер, све време?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Када смо радили то обезбеђење, имао је значи то му је био задатак, ми смо ушли у круг око фабрике уз ограду, он је стајао на једном узвишењу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај оштећени «Т» што каже да је једном са Вама ишао шлепером, баш овако нешто специфично говори, каже, то је било једанпут под контролом Савином, а једном пред «Пуфтом», негде при крају каже, негде, 10., 15. јула, каже, а можда и пред 01. јули, да је, каже, Сава дао Јусуфу Авдиспахићу на папирићу број телефона, ако им

нешто затреба, па када буду их пуштали, да ће бити пребачени у Србију, па онда за неке треће земље у иностранство, међутим, они су ипак отишли у логор у «Батковић» и да је онда када сте Ви дали том Јусуфу Авдиспахићу број телефона.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Никада чуо за тог Јусуфа, како сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јусуф. Имате ли још нешто да кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците слободно.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Добро. Има један сведок оштећени «Бета», везано за овај долазак на Економију, који тврди да сте Ви били почетком маја, негде око 05. маја отприлике, није био потпуно сигуран, заједно са Славковићем и Кораћем ушли у ову просторију на Економији и са «Пуфтом» и да сте их тукли неким предметима разним, моткама, палицама, цевима и тако даље.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Понављам да нисам био на тој Економији и да нисам тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да нисте никада били, али.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да сам тукао некога цевима и то, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палицама, рукама, ногама, пушкама, кундацима, каже, та група нас је тукла, каже, ту су били и Саво и «Торо» и «Зокс» и «Пуфта» и неки «Репак», помињали Краљево, изборе, псовали Алију, да су касније сазнали надимке.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам, ништа није, о изборима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате још нека имена у групи Пиварског, у том воду?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, сем Краљевчана, значи Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојан. Да ли су код Пиварског били и неки локални ту Зворничани можда, територијалци?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У том периоду првом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, о мају причамо.

Опт. ГОРАН САВИЋ: О мају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: У мају ја мислим, да није, било је неких пар момака ту који су били око нас, не могу да кажем да су били припадници, мислим нашег вода, млађи неки момци који су били стално са нама ту, али нису ишли у неке акције заједно са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Петка Хајдуковића?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, само за ту групу из околине Зрењанина, за Пиварског, био је један старији човек, мислим, Славко, Стојан, нисам сигуран имена, значи да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Пиварски, како је он изгледао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Он је био нижи од мене растом, овако мало дужу косу, светлију, плаву, да кажем, је имао, мало је проћелав био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки особени знак, нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, фалио му је један прст на руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја мислим један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим на десној, нисам сигуран, знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Савићу, да ли можете Ви нама да кажете, колико сте Ви дуго боравили у Зворнику, месец, два, три, који је то период? Чули смо, рекли сте који је период, али да кажете укупно, колико сте боравили?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, отприлике два месеца, тако некако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Два месеца?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мислим, имао сам ту потврду негде, изгубио сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте у том периоду од та два месеца, дужили неки нож, да сте тамо добили или имали свој који сте евентуално понели са собом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Задужио сам само аутоматску пушку, значи, бајонет, али то нисам носио, јер ми је сметало. Мислим, није имао функцију никакву, мислим, тај бајонет у борби, тако да нисам, тако да нисам ни носио ту њега.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, за време тог периода, значи кажете та два месеца, да ли сте икада долазили у контакт са заробљеним муслиманским цивилима?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, не, само, никакав директан контакт, знам само тада када смо ми дошли у Зворник, после дан, два, три, можда, не знам тачно, да су у фабрику «Стандард» доведени неки Муслимани, браћа нека, не знам тачно, мислим, причало се свашта, да су они били неки месари, да су неке Србе хватали и мучили, качени на неке куке, не знам и онда су њих ту локални ти људи, довели и знам да су их побили ту у ходнику том, те зграде, значи, то што сам видео од заробљеника да кажем, из неког револта су ишли.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми, пошто сте помињали да сте са овим Нишким ишли у неке патроле, ради

одузимања оружја, реците ми, шта је са тим људима, да ли су ти људи заробљавани или се одузме оружје и оставе се у кућама?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је била активност Југословенске народне армије.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Они су имали неке договоре са, преговоре са муслиманском страном по тим селима, да им неће фалити ништа ако предају наоружање, да не праве проблеме, провокације, ово, оно. И онда су позвали нас да идемо заједно на, када треба у селу да се нађу, да ови дођу људи Муслимани, да донесу наоружање, неко ловачко, неко, имали су разно наоружање, значи, боље него ми.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а за та два месеца.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нико их није дирао, те, ја се извињавам, нико те цивиле, сви који су донели наоружање, оставили, то је војска евидентирала, под оним серијским бројем, уписивала, то је касније, значи ми смо само били ту да не би дошло до неког инцидента, нити је ко дирао те људе, нити је неко претио. Чак, штавише, били су у фином неком контакту са њима, кували су нам кафе, мислим и тако.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, за та два месеца Вашег боравка у Зворнику, то је било у континуитету или сте евентуално се враћали, долазили, одлазили, да ли сте све време непрекидно боравили та два месеца?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био је један само период.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Изузимајући ова три дана.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, не, када смо били, сви смо отишли на сахрану једном пријатељу који је погинуо у Сарајеву, па су нам јавили, то је једини пут када смо ми били ван града, значи, то је неких три, четири, можда пет дана када смо дошли кући и на сахрану, ту смо онда остали два, три дана после сахране и вратили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то у односу на 20. мај када се враћате са сахране?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Почетак маја је то био, када је тај друг погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао на сахрану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: 03. или 04. мај, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао тада?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ишли смо сви из Краљева који су били ту, ишли су на сахрану. Значи, добили смо дозволе од овог команданта Марка Павловића, да можемо да идемо три дана или четири, нисам сигуран, отишли смо, вратили се, нормално све.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја то сада могу да разумем да Ви 05. маја нисте у Зворнику, јер 05. мај је једна од тачака оптужнице, под тачком 1. тачка а)?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Морао бих да проверим тачан датум сахране тог момка, да бих Вам рекао баш да ли је 05. мај, да ли смо се вратили.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, кажете, 03., 04. отишли па остали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Тако је било, почетак маја је био.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Колико дана сте то остали ту у Краљеву?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Три, четири дана, сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, значи не знате сигурно, али ћете да проверите када је била та сахрана. Реците ми, ово што Ви објашњавате да сте, ја оно што сам чула, да сте радили тамо на обезбеђењу у «Глиници» и да је следећа ситуација да сте ишли у те патроле. Да ли сте радили још нешто, сем тога обезбеђења «Глинице» и те патроле? Шта сте Ви, уствари, радили два месеца у Зворнику?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Рекао сам да смо били у тим ноћним патролама кроз град у самом центру града и онда смо ишли, држали положаје горе између значи те тврђаве где су били стационарани Муслимани и града, била је једна шума борова и ми смо били на ободима тог града и ту смо држали обезбеђење да не би они, пошто су, како су нам мештани причали, највероватније туда улазили, значи у град и онда убију некога и побегну и онда смо ми ту држали махом, овај, страже и та акција што је била, ту ваљда у Кула граду и то. И махом смо били ту ангажовани при војсци, око тог скупљања наоружања.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, а реците ми, у том неком слободном времену, значи када нисте на положају, да ли сте се дружили са «Зоксом», «Пуфтом», «Тором»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У том периоду, да кажем, били смо заједно нон-стоп, значи није то била, како да Вам кажем, није имало негде да се изађе и да идемо у кафану или негде да седимо. Понекада смо одлазили и у Мали Зворник, пређемо мост, ту је била нека кафаница одмах поред моста и ту смо, тако одемо увече некада, поседимо и вратимо се.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тај Ваш вод, да ли је био подељен по неким одељењима или је био једна формација онако?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није био, пошто је нас било двадесетак ту, једна формација.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А да ли је био тај вод при некој чети или је капа била територијална одбрана?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Територијалној одбрани, нас су сматрали као специјални вод при територијалној одбрани, ето тако.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А Ви сте били специјални вод?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, специјални вод.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Пиварском је био директно надређени Марко Павловић, да ли тако ја могу да разумем?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, помињали сте ту неку двојну команду, Нишки, Пиварски, то нисам баш разумела, командир вода, ваљда је један командир. Шта се ту дешавало?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ја сам и рекао да смо ми признавали Пиварског као командира вода, али је он стално, пошто је Пиварски одлазио доста често на те састанке неке у штаб тамо територијалне одбране, ово, оно, када он није био присутан, онда је Нишки покушавао ту да буде неки надређени свима нама. Ми смо сматрали да смо сви исти и да је тај Пиварски само ето одскочио у односу на нас, да има неко ко ће да нас представља на тим састанцима и то. А Нишки је упорно покушавао да он буде као искусан ратник који је био у Српској добровољачкој гарди, не знам, ми смо као неискусни, не знамо ништа и ето.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Имам само једно питање. Да ли је дужио «пумпарицу» уопште и да ли је уопште ико дужио «пумпарицу» као лично наоружање?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: А револвер или пиштољ?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Хвала Вам, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега?

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Имате ли још нешто да кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направићемо кратку паузу, па ћемо да наставимо, можда данас завршимо, па онда не морамо сутра.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ након паузе у 12 часова и 30 минута.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је адвокат Светозар Павловић уз дозволу председника већа, напустио главни претрес, те да ће адвоката Павловић Радован заступати оптуженог Савић Горана.

ИСПИТИВАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ ЋИЛЕРЦИЋ САШЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали Вашу одбрану прво у просторијама УКП, у присуству браниоца, а потом и пред истражним судијом. Да ли остајете при тој одбрани?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Навели сте ми сада три инстанце. Ја сам дао изјаву у полицији, када сам хапшен овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Односно, они су мене хапсили у Краљеву, они су ме, да кажемо, довели овде у Макиш, ту сам дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У присуству браниоца.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У присуству браниоца, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после код истражног судије?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Код истражног судије, да, баш тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви остајете при својим одбранама?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи не признајете ово кривично дело, да ли је тако?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити кривичну одговорност. Хајте нам због нечела непосредности поступка, укратко испричајте, мислим не укратко, него испричајте нам, како сте Ви уопште дошли у Зворник, када сте тамо дошли, да ли Вам је нешто познато од ових локација које се помињу овде у оптужници, обзиром да кажете да нисте извршили.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, рећи ћу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Прво, ја сам се пријавио 22. или 23. априла у војном одсеку Краљево да одем као добровољац преко јединица ЈНА тадашње у Босну. Рећи ћу Вам који су мотиви. Ја сам из града где је стрељано шест хиљада људи, од малих ногу су нас учили да будемо, што се каже, слободарског духа. Стопосто је био одзив, 1991., 1992. године у Краљеву и било је срамота да се не оде у рат. Моје су сада, да кажемо, мисли скроз, отишле на другу страну, тако да више не мислим тако, али тада је тако било. Јавио сам се 22. или 23., тачно да кажем не знам, послали су ме, упутили су ме на Друштво из Босне и Херцеговине. То је на Теразијама било, канцеларија на првом спрату, тачно да кажем, не знам, примили су ме тамо. Поред мене ту је било доста људи из Западне и Источне Славоније, пре свега, особе женског рода. Рекли су ми да ћу са њима да идем за Босну. Нико није помињао ни предео, ни где ћу да будем, ни шта ћу да будем, тамо ће да те приме војне структуре, добићеш наоружање и бићеш у рату. Били смо прво четири дана у једном хотелу, да Вам кажем име хотела, не сећам се, мислим да ли је била «Шумадија» или «Србија», тако нешто. Ту смо спавали, ту сам упознао доста људи и кренули смо онда ноћу аутобусима. Било је четири аутобуса. Из Краљева сам тада био само ја. Прешли смо Дрину, тамо контрола је била. У Зворнику сам остао. У Зворник сам стигао 27. априла. Првих неколико дана нисмо добили наоружање ни распоред. Један део тих особа је отишао у фабрику «Стандард», а мене су распоредили са још тројицом војника на служењу војног рока са једним десетаром, на чување фабрике «Глиница». Значи, отприлике трећи, четврти дан добио сам по ВЕС-у снајперску пушку, имао сам и број те пушке, са неисправном ноћном оптиком, са дневном оптиком, рапом и десет метака. Страже су се обављале од 8 до 12 сати, отприлике смо покривали неку дубину, неких двеста до петсто метара око фабрике «Глинице». Задатак нам је објаснио Челе Вујовић, тада сам га и упознао. Није био у војсци, али је сарађивао са заставником Живковићем који је

био поред њега стално. Иначе, војници и ја смо, ти војници који су били са мном и ја смо били при војној пошти Тузла, а не при територијалној одбрани Зворника, како је тужилац рекао. Ја нисам био у групи која је била под командом Пиварског овог, како се то већ звао. Ту сам био до 16. маја. 16. маја је дошао потпуковник, сећам му се имена, Ивановић из бригаде Панчево, у сали су једној одржали састанак са свима и рекли су, ко није рођен на територији Босне, да се повуче. Ја сам дао моје име и презиме, добио сам потврду од припадајуће војне поште, сећам се одлично да је то војна пошта Тузла, а наћи ћу оригиналну потврду коју сам предао у радну организацију због рефундирања мог личног дохотка. Пухом, возилом, односно, да, пух је био, мене су вратили за Краљево. Ту се то моје ратовање завршило. Колико сам муниције задужио, толико сам вратио. Био сам на стражи, а чуо сам свакаквих прича, али лично видео никаква убиства нисам. Ето толико имам, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што се Вама ставља на терет?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Нисам, ја нисам био ту. То нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово касније, ово причате до повлачења, до 20. маја.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо сада даље, да ли се враћате у Зворник или не?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја сам се вратио на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам испричајте.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: На наговор Савић Горана да се дечко по имену Дарко, кога смо тамо такође упознао, његова мајка је инсистирала да се врати. Отишао сам са њим заједно, тог смо Дарка нашли на бензинској пумпи у Зворнику. Пре тога смо добили потврду уредно од војног органа да можемо да се крећемо у цивилу по улицама, није могло другачије да се иде. Тај исти дан слеподне смо га и нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Тај исти дан смо га нашли. То је било, сећам се одлично, Петровдан, био је празник православни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите из?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чијим?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не знам чија су, али он је возио, ја не знам, али ја нисам имао положено у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која кола?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Она коцкица, како се звао, мислим да је «Опел» био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А боја?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Чини ми се црвене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвене?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Чини ми се, тако, мешано, била је хауба нека промењена, чини ми се, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петровдан?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, Петровдан, то је један дан, један дан сам био тамо са њим. Нашли смо тог Дарка, ставили га на аутобус, он је узео са њим ствари, отишао по његове ствари, спаковали смо га и вратили назад. Ја сам се вратио колима, а овај је отишао на аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато ово Циглана, локалитет?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте, не као Циглана, ја знам где је била фирма за производњу блокова и црепова, али не знам за локалитет Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта знате о фирми за производњу блокова и црепа?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Била је поред пута главног који је водио од Зворника према Бијељини, са десне стране, пре те фирме је била и бензинска пумпа и аутотранспортно предузеће и онда је скретање за мост према Србији. Даље је фабрика «Алхос», а са леве стране је била «Глиница» где сам ја, у ствари, био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте ишли на ту фабрику црепа и цигли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не, али сам пролазио поред ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то баш успут?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, успут, пешке сам ишао, па не бих рекао да је баш уз пут, зато што се скреће лево према «Глиници», ја сам био на положају према Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком периоду се то дешава, за када то причате?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Причам од 27. до 16. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то причате о мају, не, не, ја Вас питам, да ли сте били у тој фабрици после када сте дошли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Циглани, у тој фабрици нисте били?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не. Никада нисам улазио у фабрику, али знам да се фирма зове, да ли «Бели извор» или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је можда «Нови извор»?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Или «Нови извор», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада ушли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да нам кажете? Мало сте дужу одбрану давали у истрази, мало и другачију, додуше.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ако ме питате појединости, ја овако, ево ово што сам имао да кажем, то сам рекао. Ја стварно не знам на шта мислите, на појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, добро, Ви кажете, дошли сте крајем априла?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да, 27. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27. априла?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Кораћ Ивана и Славковић Драгана?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Тамо сам их упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева, нисте их знали из Краљева?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не. И овог Дарка, његово презиме, његово презиме сам сазнао тек доста година касније, као и остале Краљевчане, било их је пуно, из околине, било је пуно људи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже овај Славковић да је он са Вама дошао из Краљева, са неким мајором Веском?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Са мнош није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку обуку гађања можда у новембру у Београду?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, упознао сам Сашу, каже, у Београду, 1991. године на обуци гађања на Карабурми, каже, од 11. до 18. новембра.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Жао ми је стварно, не знам о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, били сте један од бољих стрелаца.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Стрелаца са чим, са пушком? Мени су пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тако каже.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Добро, мени су пушку, први пут у животу дали тамо када сам отишао. Имао сам ВЕС 11326, тај заставник Живковић је рекао, е, каже, теби снајперска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ВЕС 11326?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Стрелац противавионац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Противавионац?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Никакве нема везе са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили на обезбеђењу «Глинице»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесам. Не, не, нисам радио на обезбеђењу «Глинице», него сам био у обезбеђењу, нисам био запослен тамо. Ја сам био у резерви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Били сте распоређени на посао обезбеђења?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте, на обезбеђењу, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Славковић. Да ли је био неки Саша из Краљева да је?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обезбеђењу «Глинице»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Саша, на обезбеђењу «Глинице»? Колико ја знам, не, али било је, било је још четворица Саша који су били на обезбеђењу главног пута који је водио кажем око Зворника тамо, од Дрињаче па до Бијељине, они су давали, та чета од Пиварског што су давали патроле дуж тог пута. Ја сам знао макар четворицу. А отприлике знам о коме се ради то, по том презимену – Ћирковић или Ћировић Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ком презимену?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, по имену, не по презимену. Они кажу Саша, могуће да је то тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај зове?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ћирковић или Ћировић Саша из околине Трстеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћировић?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Или Ћирковић, значи нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је тај радио?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Тај је био у чети Стојана Пиварског, чета или вод, како се већ зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у јединици са Савић Гораном?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он каже да сте били заједно код Пиварског. То сте и Ви рекли.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Мени командовао Пиварски није. Ја сам Пиварског, Пиварски је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Савић Горан каже да сте заједно били у јединици код Пиварског Ви, Кораћ, Славковић, Јаиковић?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам био, мени Стојан Пиварски није командовао. Ја сам знао тог човека. Њима јесте командовао, не мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте рекли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Зато што је долазио кући стално, зато што је стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, полако. Зашто сте Ви у истрази рекли да сте распоређени у чету Стојана Пиварског, који Вам је био командир и да је та чета била стационирана у фабрици «Стандард».

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, касније. Он је преузео чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли у истрази.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесам ја то рекао у истрази, али мени директно Стојан Пиварски није командовао. Ја сам био у одељењу које је чувало «Глиницу». Мени су командовали заставник Живковић и мајор Јербановић из војне поште Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када касније Вам је био Пиварски, кажете?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Није мени Пиварски директно командовао. Ја сам само знао човека да је он Стојан Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте сада у једном тренутку, јесте, касније. На шта сте то мислили?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, мислио сам баш на тај период када сам био горе на стражи, долазио је горе и он, контролисао је то стално, нешто викао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, долазио је, стално викао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте рекли у истрази да сте распоређени у чету Пиварског, који Вам је био командир?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Зато што ме полицајац то питао тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, у истрази, ту нема полицајаца, у истрази је истражни судија Дилпарић. Ово је Ваш исказ у истрази. Одакле сада те разлике? Ево и Ваша изјава, записник о саслушању осумњиченог, дан пре тог исказа исто, у присуству адвоката кажете – прикључио сам се средином априла 1992. преко Удружења Срба из БиХ јединицама ЈНА. По доласку сам био у чети којом је командовао Стојан Пиварски.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Али ми није он командовао у даљем, када сам добио задатак, више ми није командовао Стојан Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он је био командир.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Чете, да, да, јесте, јесте, ту се слажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи јесте?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, није Вам био непосредни?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Није, непосредни ми није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били неко друго одељење?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био вод или чета, шта је то било?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је било одељење за дубинско обезбеђење, тако се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Савић?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Они су били на главном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте локацијски само били на другом?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Пиварски је био командир, чега, чете или вода?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да Вам кажем, они су били у територијалној одбрани. Да ли је то била чета или вод, ја то не знам, али по снази, колико је било људи, а било је око тридесет људи, рекло би се пре да је био вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод, да.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао нека одељења?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесу, јесу, имали су одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Пиварски припадао ТО?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Пиварски је припадао ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте ваљда и Ви, пошто Вам је он?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Нисам. Ја сам био у војној пошти Тузла. Мени је задатак издавао заставник Живковић и мене није слао на стражу Стојан Пиварски. Патроле када су правили, правили су посебно патроле за њих, посебно за нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који то писмени доказ до данас нисте успели да пронађете?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Наћи ћу то из фирме, радне организације «Магнохром» где су сви они добили потврде од територијалне одбране Зворник, а ја сам добио потврду од војне поште Тузла, а потрудићу се да то нађем, обавезно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што то нисте рекли у истрази?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, нико ме није ни питао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ја Вас нисам питала.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, сада, ето, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је то утицало да сада причате овако?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Зато што је, рећи ћу Вам шта је утицало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Савић Горан је разговарао са органима за проналажење тих ратних злочина у Краљеву и није се сетио имена човека који је био фактички са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, на који период мислите?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У давању дежурстава, него је поменуо моје име и презиме. И полиција је дошла код мене и мене је хапсила и мени је створила непријатности у животу. Зашто је баш морао да се сети мог имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте оптужени за тај први период, као што видите, него сте оптужени само за тај период на Циглани. Вама се стављају на терет само ове две радње на Циглани, значи не тај први период.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јасно ми је, ја са Цигланом ништа немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде нам реците, то када сте дошли, шта сте задужили од опреме, шта сте задужили од наоружања, значи у априлу?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Снајперску пушку «М-76», рап, прибор, педесет метака, СМБ униформу, шлем, шлем сам вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нож неки?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не иде нож уз снајперску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, екстра, да ли сте задужили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Нисам. Не може да се задужи, пошто то иде у комплекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте све задужили и ту маскирну униформу, да ли је тако?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не маскирну, СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ униформу.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: За мене није имала маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Метар и 81.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико сте тада били тешки?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Шездесеттри килограма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршави сте били?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали наочаре и тада?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Носио сам их повремено за читање, када ме заболе очи онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А фризуру, какву сте носили?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, не разумем то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратку, дугу косу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, увек средњу, увек пристојно сам подшишан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подшишани сте, нисте имали некада дугу косу или нешто специфично?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Савић? Да ли сте га видели када сте дошли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да, јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он задужио?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Он је задужио, колико мене сећање служи, пушку, митраљез, ознаке не знам које, али то је као продужена аутоматска пушка, то је имао наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи у том периоду? Да ли је он дошао пре Вас или сте га Ви тамо упознали или је он дошао после или како?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, он је дошао пре мене, они су већ били тамо када сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Славковић, када сте њега упознали?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Њега тамо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте са њим дошли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славковић каже да је Ћилерџић Сашу знао по надимку Саша?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Мене нико не зове Саша, мене зову Чики или Чиле, односно Ћилер, тако, по презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро када се враћате, кажете, тог 20. маја?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, 16. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16. маја?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: 16. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћао са Вама Савић Горан?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се вратили, чиме?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Пухом, војним возилом у пратњи заставника, не знам како му је име и возача службеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Славковић?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не могу да се сетим, за њега не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тада враћа још неки Саша са вама у Краљево?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У Краљево, било је мало места у колима, не могу да Вам кажем тачно по именима ко се враћао. За њега знам да се вратио, за остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кораћ Ивана, да ли сте тамо?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ето да кажем, стварно се не сећам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и он тамо?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој је он јединици био?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Он је био у јединици Стојана Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какву сте потврду, кажете, добили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Од војне поште Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писало у потврди?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У потврди је писало да сам био од 27. до 16. маја у борбеним дејствима на територији општине Зворник, да се, колико се ја сећам, ова се потврда издаје ради рефундирања новца у радној организацији. Износ да Вам кажем, не знам колики је био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте добили неку потврду да нисте учествовали у неким криминалним активностима?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је неко добио такву потврду?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте 18. или 20. маја, а сада кажете тачно 16.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, сетио сам се у међувремену. Прошло је време и сетио сам се, обновио сам своје сећање тачно који су датуми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, које је време прошло, годину дана.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, да, свега се човек сети после одређеног времена. Значи, тачно 16. маја сам ја враћен назад кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то још Саше, кажете, на обезбеђењу «Глинице» били, још пет Саша. Одакле су?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Четворица, сигурно четворица. Знам да је био један из Новог Сада, један је из тог Трстеника, из околине

Трстеника, један је био Зворничанин, огроман човек, метар и 90, плав, он је био са оним Браном Грујићем стално, а за остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, био је неки из Лознице?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Могуће, могуће, могуће да је био један из Лознице, са оном групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Новог Сада, из Лознице, из Зворника?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали плату?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, добио сам плату у радној организацији када сам се вратио, али су ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу те потврде да бисте добили рефундацију?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте, јесте, а ја сам тамо добио новац када сам кренуо кући за дане које сам провео тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од тог 23. априла до 16. маја, да ли сте време били на «Глиници»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, од 27. априла, ја сам 23. се пријавио, 22. или 23. сам се пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 27. сте стигли?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били све време на обезбеђењу «Глинице»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, био сам неколико дана до распореда тог, слободан, да кажемо слободан, био сам у фабрици «Алхос» спавао сам доле, ништа нисам радио, ту сам стајао, нисам добио наоружање, нисам се нигде кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислила сам на територију општине Зворник?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не, нисам се кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Зворнику?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, да, јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико дана?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда добијате наоружање, задужујете?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Отприлике 01. или 02. маја сам добио наоружање и од тада сам кренуо на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Тада сам кренуо на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете непрекидно до 16.?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, да, до 16. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде не идете?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не идем нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо сада да се вратимо онда на овај део, враћате се, значи, у Краљево, кажете, Ви и?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да. Ја се враћам, ја сигурно знам када сам се вратио, 16. маја сам се ја вратио и одмах сам се јавио у радну организацију, предао сам потврду и наставио да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли негде?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У међувремену? Ишао сам, ишао сам на митинг Српске радикалне странке у Подгорицу. Кренуло је доста аутобуса из Краљева, кренули су сви, онда сам кренуо и ја са њима заједно као, ајде да кренемо тамо, да се да обезбеђење, да тамо не буде неких проблема. Тада се ишло тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кренуо, ко?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја сам ишао са Савићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао Славковић?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја мислим да јесте, колико се сећам, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао тада још неки Саша?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Из Краљева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Стварно да Вам кажем, то не знам, баш тада. Ишло је доста аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је ишао Кораћ?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Цирка двеста људи је било, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кораћ да ли је ишао?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не могу да се сетим за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, враћате се поново, где?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били у јуну?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У радној организацији и кући, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну сте радили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава за овај Петровдан што кажете?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Нашао ме је и рекао ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас је нашао?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: На улици ту нашој, срели смо се, рекао ми је да Даркова мајка, они су ваљда комшије, Даркова мајка каже да се он

тамо вратио назад и да мора да се врати, да не може да га добије, где је, шта је. Хоћеш да ми правиш друштво, са мном, ја сам рекао да хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Вас позвао?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да. Па, како ћемо, шта ћемо, идемо колима и колима смо отишли тамо, он је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај «Кадет», што кажете?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је 10., то је Петровдан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ауто, ауто?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, мислим да је био «Кадет», мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли, црвено-шарени?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Чини ми се, прошло је доста година, стварно не могу да се сетим сада баш, једанпут сам се возио тим колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте дошли, како кажете, тамо, добили сте потврду, какву?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, прво смо отишли на мост. Са ове стране наша царина и полиција је била, а тамо су наоружани људи били. И они нас питају, шта ћете ви овде, ко сте ви. Понели смо личне карте и тражили смо да идемо у војну пошту која је тада новооснована Војске Републике Српске, да нађемо човека под тим и тим именом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви долазите као цивили или?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Као цивили, да, као цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у цивилном оделу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: У цивилном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они вас пуштају?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да, пустили су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам издају неку потврду?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, дали су, Савићу су дали потврду да може да се креће на територији општине Зворник, тражили су тамо су телефоном звали ко је тај, шта је, рекли су да ће да га нађу, па га нису нашли. Чекали смо неких два сата сигурно ту. Онда су рекли, доле, каже, негде успут, наћи ћете га успут, тако смо га и срели на бензинској пумпи. Врло је чудно изгледао Дарко, избеzumљен, сав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избезумљен?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да. Онако, очи су му биле чудне. Ја сам га, иначе, врло слабо знао и до скоро му нисам знао презиме, а знао сам да се зове Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му знали надимак?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Они су га звали, неко га је звао «Пуфта»; а неко «Пуфна». Ја сам га знао као Дарко, мени се он представио као

Дарко. Ништа, он је отишао са њим по ствари, стављен је он после у аутобус и кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја са њим заједно отишао колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Тог истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог дана?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте били три дана тамо.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесам био три дана, али гледајте, дошао сам први дан, не могу ја сада да уђем одједанпут у ратно подручје, неће да ме пусте тамо, па, ко сам ја, шта сам. Него питамо, да нађемо човека који може да нас проведе тамо, јер може, може, ајде идемо, па идемо у команду тамо, па тамо је војни одсек, па они издају потврду, па се вратимо, не можемо, не могу да спавам ја тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то дана трајало, колико то траје дана?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Знате шта, ја не могу да спавам у цивилилу тамо где се ратује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам да ли Ви можете, ја Вас питам, сада кажете, истог дана сте се вратили.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да, истог дана када смо нашли Дарка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази кажете, били смо три дана, ја Вас само питам да разјасните.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Два, три дана смо били, око Петровдана, али смо га тај исти дан нашли и тај исти дан смо отишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били два, три дана?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: У Малом Зворнику, прешли смо мост, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто то нисте рекли у истрази?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Нико ме није питао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ја Вас нисам питала. Не, не разумем, први пут сада помињете Мали Зворник, а знам да у истрази то нисте говорили. Где сте спавали, хајде да видимо, где сте спавали?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Спавали смо код једног пријатеља, ја сам лично спавао код пријатеља у Малом Зворнику, а он је спавао у Великом Зворнику код Славковића, код оног Славковића који је оптужен био тамо. Значи, нисмо спавали на истом месту. Он је имао потврду за кретање по Зворнику, јер нисам имао ја потврду за кретање по Зворнику. Нисам ја могао да будем ту, морао сам да се вратим назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте, дали су нам потврде да можемо да се крећемо?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Њему су дали потврду, а не мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви прешли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, ја сам са њим заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу његове потврде?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја сам се вратио и спавао сам у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли Ви код Славковића?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Савић да сте ишли заједно?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам ишао код Славковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући код Славковића.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А истог дана, кажете, нашли сте овога?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Када смо га нашли, истога дана, тада смо га и вратили кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто Ви онда остајете још, сада ми то није јасно?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам остао више, ја сам се спаковао и са њим кренуо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте сада, спавали сте у Малом Зворнику.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ви причате хронолошки за дане, значи први дан сам дошао тамо, распитивали смо се како можемо да уђемо на територију Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Нашли смо човека који ће да нас одведе до команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Човек нас одводи, то је сутра већ, то је већ сутра. Значи тај дан смо нашли, не можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, како смо дошли до сутра, како смо дошли до сутра? Првог дана стижете.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ево сада ћу да Вам кажем. Први дан смо дошли на територију Малог Зворника. Мали Зворник је у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: А Велики Зворник је са друге стране Дрине. Сада ја дођем са личном картом на мост и дам личну карту и кажу, ко си ти. Е нашли смо човека који ће да оде у команду и да пита, да ли можемо да тражимо тог човека, да тражимо потврду, то је већ сутрадан, значи,

сутра смо већ ушли тамо и добили смо потврду за кретање, тј. он је добио потврду за кретање, на његово име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту прву ноћ, раздвајате се вас двојица?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: За прву ноћ, ја сам спавао једну ноћ, нисам спавао две ноћи. То је један дан, увече смо, ја сам спавао у Малом Зворнику, он је спавао у Великом Зворнику, сутра смо се нашли, нашли смо Дарка и кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте нашли Дарка, малопре сте рекли, први дан сте га нашли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја Вас стварно не разумем, како мислите први дан сам га нашао. Ја сам дошао први дан у Зворник са њим заједно, у Мали Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте нашли Дарка?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Седа на аутобус Дарко и кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви крећете кући?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја крећем кући заједно са Гораном, он је тада сигурно, ајде да кажемо, пар сати је у питању, можда, сат, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто овај одлази?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На аутобус?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сат, два и вас двојица?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у истрази сте рекли, три дана сте били, сада испада два?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, два, ипак је два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не одосте у стан код Славковића?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали где је он отишао?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је, о чему сте причали, испричајте нам тај разговор.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Отишао је да тражи он сам код Славковића Дарка, каже, моћи ће он пре да га нађе, него било ко други. И отишао је

сам. После су се нашли, дошао је на мост, ја сам ушао са њим са његовом потврдом заједно, нашли смо Дарка доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пумпи?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, на пумпи, то је далеко, од Зворника до пумпе има сигурно пет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте истог дана на пумпи заједно били када сте га нашли, па сте онда отишли код Славковића са «Пуфтом», са Дарком?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, овако је било, значи, када смо нашли Дарка, Дарко је преведен преко моста и тада је стављен у аутобус и тада је отишао кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви укупно времена провели са Дарком?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Два дана, а са Дарком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, можда два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свеукупно?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно сте провели са Дарком два сата, кажете, срели сте га на пумпи, он је био тако изbezумљен?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, Горан је отишао, Горан и ја смо чекали на пумпи. Горан је отишао да узме ствари са њим заједно, онда су се вратили, онда смо га лепо превели преко и отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлази Горан заједно са Дарком по ствари?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Ви чекате?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: На пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пумпи? А што не крену овај са Вама, Дарко заједно?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не разумем, како сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто није кренуо заједно са Вама, колима?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Колима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је била његова одлука да се стави на аутобус, да се пошаље за Краљево. Због чега, није био у пристојном стању, верујте ми, смрдео је и свашта нешто поред тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, како је био обучен?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Као животиња нека од човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао на себи?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Имао је на себи маскирну униформу, прљаву, поцепану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко оружје?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не сећам се, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не сећам се за оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекли сте у истрази да је био наоружан?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не сећам се, стварно, шта је имао од наоружања, не сећам се, да ли аутоматску пушку, али стварно не могу да кажем сто-посто да сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте у том, у та два дана како сада кажете, били на Циглани?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одлазили?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви икада на територији Зворника били на неком месту где су били затворени неки Муслимани?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте давали свој број телефона, нешто сте о томе причали у истрази, хајде нам то сада испричајте.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је тужилац питао. Питао ме тужилац да ли сте дали неком телефон од ратних заробљеника, тако ме је питао. За мене је то баш било мало чудно, ја имам телефон тек од 2000. године, телефон па да дам неком телефон, не разумем, како сам могао да дам телефон, чији телефон да дам. То ме је тужилац питао на испитивању, да сам ја телефон дао мој неком заробљенику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте дали телефон.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Мене је тужилац питао то, да ли сам дао. Ја сам рекао стварно нисам, ја нисам никоме ја телефон мој нисам давао, ја телефон нисам ни имао, знате. Ја телефон имам од 2000. године тек, фиксни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте значи, исто је питање у транскрипту, снимао се Ваш исказ, значи није питање уношења и диктирања, него као сада, тачно све што причате иде у транскрипт. Рекли сте да сте били у тој фирми, да су код Вас долазили људи, доносили Вам кафу.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте виђали Муслимане.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте, ево, да су Вам доносили ручак.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте, а то су цивили, нису заробљеници. А мене је тужилац питао, да ли сам дао неком заробљенику телефон. Ја нисам дао никакав телефон заробљенику, ја сам се тамо са људима дружио који су долазили код мене. Долазила су и деца и жене, интересовали су се за своју судбину, јер су се чудне ствари дешавале у околини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то дешава?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То се дешава на положајима изнад «Глинице» где сам ја давао стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнад «Глинице»?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то име веза са том фабриком?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: «Глиницом», јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, црепа, цигле?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту фабрику нисте улазили?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Славковић да сте Ви заједно били, каже, Ћилерџић Саша и ја смо заједно, каже, били и дошли из хотела «Србија», кренули у Зворник, а претходно смо били заједно на Карабурми. На кога он то може да мисли?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја стварно не знам, ја се са њим нисам ни дружио, њега врло површно знам. Знам га, али не познајем човека нешто специјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже, Саша и Сава су касније, каже, дошли, када је он радио као шеф обезбеђења Циглане, да је живео са женом у стану и каже, дошли су после њега, можда неких десет, петнаест дана, каже, дошли су преко Радикалне странке, имали су папир, значи након оног одласка у мају, да виде шта он ту ради и ту су, каже, били, дан-два.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја никада нисам био члан Радикалне странке, одакле ми таква потврда. Ја нисам члан био никада ниједне странке, нити војне организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кораћ Иван, да ли сте га знали из Краљева?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Из виђења, из виђења, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења, добро. Да ли Вас зна он по имену Саша., Кораћ?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, мене може да зна као Ћилета, а не као Сашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као Сашу не?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже Ћилерцић Саша је дошао касније, са другом групом крајем априла и, каже, били смо заједно до 16. маја и познато му је да су се Сава и Саша поново вратили у јуну у Зворник. И он каже, у јуну да је био у Дрињачи и да је сретао вас двојицу на Циглани пар пута где је радио Славковић.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: То није тачно, не, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У обезбеђењу.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тада нисте били у његовој јединици, али да Вас је виђао.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао да Вас виђа?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не. Ја сам у јуну месецу био у радној организацији. Ја нисам био у јуну месецу на територији општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у јулу?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: У јулу сам био два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та два дана?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада нисте ишли на Циглану?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, био сам у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је познато неко име Милорад «Миша» Јовић?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок који је био директор ове Циглане.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није ништа познато?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови оштећени који су били затворени на Циглани кажу да су неки Сава и Саша тамо долазили, из Краљева, у тој групи.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама се ставља на терет да сте заједно са Славковићем и Кораћем и «Пуфтом» и Савићем, ишли у неке пљачке неких напуштених кућа, да сте у те пљачке водили неке групе из Циглане?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Врло непријатно, али ко ме зна, цео свој живот потпуно живим од свог рада и од својих руку. Никада ничије

ништа нисам узео у животу. Како сам дошао у онај Зворник, тако сам се и вратио, знате, овај, врло непријатна је то ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ови кажу да су Вас виђали на Циглани?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом сте односу са Кораћем?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ништа специјално, ја сам њега само знао из виђења, здраво-здравио, ето толико. Ја се у животу са њим дружио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зашто би рекао да Вас је сретао, виђао на Циглани?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај Славковић исто?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оној линији за препознавање, овај сведок Јовић Милорад је рекао да је 50% сигуран да је под бројем 4. тај Саша, кога је довео «Торо» и кога је он ту запослио, као и Саво.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте радили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја сам радио у радној организацији «Магнохром», тамо сам био запослен, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да се десило неко убиство на тој Циглани?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Директно на Циглани, не, али сам чуо прича безброј да је неко тамо погинуо, борбе око Калесије се воде, тако, те сам чуо приче када сам био тамо. А пратио сам преко телевизије после, исељавање је било неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је «Пуфта» конкретно заклао неког човека неким ножем на Циглани?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Саве или од Славковића или?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: То сам чуо, чуо, то сам читао у новинама на претходном суђењу овом, то ме интересовало. Читао сам, зато што знам те људе, отприлике, о коме се ради. Ето, тада сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: То је од тог Дарка, тог Славковића. Знам када су и ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Савић каже да је он то сазнао од Славковића, да му је он после то причао. Да ли сте Ви чули такву причу?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је «Пуфта» некога заклао?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није Вам причао?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Савић каже да сте Ви заједно ишли у стан тамо где су живели Дарко и Славковић у граду.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали где је живео Славковић?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште том приликом видели Славковића?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Славковића, не, ја сам био са Савићем, нисам био са Славковићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, када сте пошли са Савићем, да ли сте видели некога од њих, Славковића, Кораћа?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Дарка?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Видео сам само једног човека кога сам знао пре, а он је био референт за послове те канцеларијске у тој војној пошти која је била у фабрици «Стандард», да ли се Танић презивао. Тог сам човека знао из виђења. Нисам видео, дошло је ту много нових људи, избеглица који су мобилисани тада. Нисам познао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је сада тај Ћирковић или Ћировић Саша из околине Трстеника, то се сада име први пут овде појављује?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је човек који је давао патроле заједно са њима, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим њима?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, у тој, том воду Стојана Пиварског. За њега знам да се презива или Ћирковић или Ћировић. Али био је још један Саша који је, не знам да ли је био из Лознице или из Зворника родом. Он је био са, стално у пратњи оног председника општине, Грујић се презивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, тај Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А презиме?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не знам. А знао сам и оног Новосађанина, исто, овај, он је имао негде око 35 година у то време. Он се шалио стално са мном када је долазио на ручак, где си, имењаче, и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте били то у мају, да ли сте чули да има негде заробљених Муслимана или сте видели можда, неки локалитет?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Знате шта сам видео? Видео сам да цивили Срби заједно са цивилима Муслиманима долазе заједно наоружани, у фабрику «Алхос» и да ту предају оружје, то сам видео, али нисам видео заробљене људе, значи, завезане, заробљене, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у «Стандарду» виђали да је неко?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не. Из «Алхоса» је премештена та команда у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули док сте били, кажете, негде око 01. маја, два, три дана сте били у «Алхосу», онда сте задужили, били сте непрекидно до 16. маја?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули почетком маја да су ови негде одлазили ван Зворника, Кораћ или Савић, па се враћали?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, једну ноћ смо ишли сви комплет који су били под оружјем на положај према Калесији, једну ноћ смо ишли, не знам како се зове село, ту смо ноћ сви били на неком положају, код неког гробља, али више стварно не знам имена тог села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: И не могу да Вам кажем тачно датум, значи почетком маја је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам ван Зворника, негде у Србију?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја мислим да су они ишли на сахрану, на сахрану у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Е не знам тачан датум, јер знам да је погинуо један момак, доле њихов комшија, па су они ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико су остали?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Пар дана, стварно не знам да кажем тачно, тачан број дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све ишао?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Знам да је Савић ишао, он је био његов комшија, мислим да је ишао и Кораћ, Славковић и онако, не сећам се за Славковића, али знам сигурно да је ишао он и да је Кораћ ишао, ишли су заједно, они су комшије доле били из Доситејеве улице, односно то је бивша Кидричева улица. И знао сам о коме се ради, о том момку, али не могу да се сетим његовог лика, ко је, како се зове. Знам његовог старијег брата, зову га «Тарзо»; па по њему сам знао и тог дечка, али онако из

виђења само. А он је погинуо, чини ми се, како су рекли, тамо негде око Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су биле неке пљачке тамо из кућа, да се ишло камионима?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се нека роба товарила?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови оштећени помињу Саша, Сава из Краљева, су ту били, долазили на Циглану.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не. Ја ничије ствари дирао нисам, ничије ствари нисам пипнуо. И свако ко ме зна, зна да поштено живим од свог рада. Први пут сам у животу приведен прошле године, први пут сам ушао у пратњи службених органа, да ме неко приводи, први пут сам на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један оштећени који је био затворен на Циглани, помиње Сашу из Краљева, који му је, који је био присутан, како он каже, заједно са Савом и «Пуфтом» на Циглани, негде пред крај њиховог боравка, почетком јула и каже да је «Пуфта» извео тог једног човека и да је тражио од Саве и Саше, тих Краљевчана, нож и то туп нож, да су се Сава и Саша смејали, церекали, да су онда ушли и рекли, «будала, рекли смо му да може макар оштар нож, а он тупим ножем, да закоље» и тако даље. Шта Ви можете о томе да кажете?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Цела та прича, највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та прича да ли Вама нешто говори?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То је, колико ми је тешко пало када сам прочитао и када су ми рекли истражни органи, ја стварно више, да ли може нормалан човек после тога да живи нормално. Од тога се стварно гнушам, мислим, ја томе присуствовао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је још једна радња, а то је овај радња на штету оштећеног Енвера Даутовића, који је имао истетовиран полумесец и звезду и један оштећени каже, да је тај Саша тражио и да је он баш њему, тај оштећени баш њему дао неки «Питралон», бријон неки да ту рану овоме коме је искружено.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Стварно не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам исто није познато?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете, та два дана која сте провели, када сте се вратили, били сте у цивилу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакво оружје, наоружање, нисте донели?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, морате да имате регистровано или скривено оружје да бисте могли да га имате. Ја стварно никада у животу нисам имао оружје код себе никакво, осим што сам имао овај наоружање када сам био на територији општине Зворник, добио сам легално наоружање, задужио сам, то сам оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је мај?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: То сам вратио, ја стварно немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је Славковић, да ли сте причали са Савићем или са неким, да Славковић ради тамо као неко обезбеђење неке Циглане, да се он запослио, да има жену, да има плату и тако даље, да чува неке људе?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да Вам кажем, то ми је само кроз маглу, значи, ја стварно не знам, ја сам са Славковићем, не знам га као неког човека од карактера да бих се ја са њим дружио и стварно ме тај човек није интересовао у животу, тако да се не би ни интересовао за такву особу, стварно мислим, немам таква сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто каже онда Савић, шта Ви мислите, да сте ви заједно ишли тамо у стан где су ова двојица били?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не знам због чега је то рекао, стварно не знам, ја у стан код Славковића ишао нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом сте вас двојица односу?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Пристојном, здраво-здро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дружите се?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Славковић да су овај Дарко и Сава кумови, да ли је Вама о томе нешто познато?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не, први пут чујем за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Имам само два питања, за Вас, реците ми, у том периоду, тих неких непуних дана боравка у Зворнику, по Вашој одбрани, са ким сте спавали у соби?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Спавао сам са два војника на служењу војног рока, један је био Хрват, звао се Марио, а други се звао Зоран, презиме једном и другом не знам.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ван тих оних неких, да кажем, активности, обезбеђење и тако даље, када сте били у слободном времену, са ким сте се дружили?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Дружио сам се са Малиновићем, човек који је одређивао смене, ја сам том човеку заборавио име, али Малиновић се

презивао, био је огроман, крупан човек. И он је исто био у резерви. Причали смо, ишли смо на вечеру, ако смо били у слободној, овај, смени, али обично су смене трајале од 8 до 12 сати, тако да директно са тим људима дружења није било. Ја одем горе, а тај други дође па ме смени, знате.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли сте се дружили са овим лицима из Краљева, значи са Вашим суграђанима, са Савић Гораном?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не, нисмо се дружили, али смо се виђали.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, то мислим, управо то мислим.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Виђали смо се, јесмо, понекога сам виђао на вечери, обично њега.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само онако у пролазу, нисте?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, куртоазно, нормално.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са овима другима, са Иваном Кораћем, званим «Зокс»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са Славковић Драганом, званим «Торо»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са овим «Пуфтом», за кога сте ишли тамо, други пут?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја га знам као Дарка, нисам га знао као «Пуфту».

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, добро, поменули сте.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: «Пуфта»; то су они после рекли. Не, ја се са њима нисам дружио.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ишли сте тамо, управо због њега сте ишли тамо да се врати и то?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да. Ја сам се са њим овако мало ближе, да кажемо.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања. Тужилац хоће да Вам скрене пажњу када помињете неког да кажете име, презиме, јер ово што правите покрете, то се не чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, сада само још нешто, ко је Вама дао ту потврду да сте били при војној пошти Тузла, где сте добили ту потврду?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Добио сам је у фабрици «Алхос», донели су ми потврду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Потписао је мајор Јаблановић, колико се ја сећам, ако нисам погрешно, мајор Јаблановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 16.?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Заступник команданта, али војну пошту, значи када будем донео потврду, ја ћу да нађем тамо, знате шта је сада проблем ту? Фабрика «Магнохром» где сам ја радио, ја сам дао оригиналну потврду, а не фотокопију. Та је фабрика у хаосу, ових месеци сам покушавао да дођем до те потврде, тамо радници штрајкују, имају проблема и не може да се уђе. Али ћу да нађем потврду, ту оригиналну у мом досијеу, да Вам донесем, да видите тачно која је војна пошта, јер не могу да се сетим броја те војне поште. Углавном, тузланска је била војна пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ДРАГАН ПЛАЗИНИЋ: Да ли у Вашој војној књижици постоји неки траг о том боравку?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Постоји траг, али не могу да нађем војну књижицу, али наћи ћу и њу, ако Бог да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за тај период нисте ни оптужени, Ви сте оптужени за Циглану, то је било касније. Колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ако сам Вас добро разумео, Ви сте због Савића кренули за тог Дарка да га вратите, то је био Ваш циљ путовања?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Врло, врло чудно, човек ме замолио људски, на улици, «е, не могу да идем сам, знам да је тамо опасно, да ли би кренуо ти са мном да вратимо тог Дарка»:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви нисте пошли значи због Дарка, тако сам разумео, али је он пошао због Дарка, рекао је да се знају из Краљева?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Он јесте, да, њему је, ја сам добио од њега овакву информацију – његова мајка плаче, жена је под лековима, да би требао тај мало да се врати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све то није спорно, разумео сам то, него не могу да разумем да ми објасните боље некако, када сте нашли Дарка, када сте видели да је у лошем стању, а то је био Ваш циљ, зашто га нисте својим колима одвезли, то ми објасните?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, најмање је личио на човека у том тренутку, знате, без обзира на и пријатељства и не знам ни ја, те његове, како Ви кажете, овај, они су кумови и то све. Ја лично нисам желео да се вратим са њим, јер човек је мени изгледао опасно у том тренутку. Знате,

то сам тада видео и никада више у животу и такав поглед и такве неразумљиве речи и онакав изглед, оно стварно као да је, био је у веома лошем стању, значи ја да седим са њим у колима, да ми се нешто деси, не, ја сам захтевао онда да га ставимо на аутобус, он се сложио са тим, на аутобус, па кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте рекли да је то његова одлука, а сада кажете да сте Ви захтевали?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја сам захтевао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте казали да је смрдео и тако даље, сада кажете да је опасан.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте, јесте. Био је у очајном стању, знате како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сваки пут другачије говорите, мада можда то сада није битно.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Судија, окривљени има право да се брани како сматра да је најцелисходније и овај коментар тужиоца није на месту, није професионалан. Ја бих поставио питање, овде се каже да је окривљени Ћилерцић неутврђеног дана 26. или 27.06.1992. године извршио ово дело под тачком Б), како тужилац каже. Чули смо да окривљени Ћилерцић тврди да је он у то време био у радном односу. Да ли он има неки доказ те своје тврдње, сведоке или материјални доказ који би могао да презентира суду?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Како да не, имам. Тамо у оптужници се наводи, колико сам читао, 26. или 27.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Моја радна организација где сам радио, била је у врло тешкој ситуацији још онда. Ја сам одлучио давно пре тога да ћу да одем и да се активирам из грађанства у војној пошти Лађевци. Тада сам и написао молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лађевци?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте. Тада сам и написао молбу и хвала Богу, сачувао сам ту молбу коју сам слао у четири примерка војној пошти Лађевци 27., када је већ писано, ја сам послао и молбу са мојим пратећим документима које сам скупљао тих дана. Био сам на прагу раскида радног односа, однео сам у «Магнохром» и све те документе које сам скупио, предао сам војној пошти Лађевци. Остала је молба, ја мислим да још има и оно држављанство и све оно остало које сам скупио у том периоду. То је, причамо за јун месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта молба, имате печат пријема молбе у фирми, шта?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Имам молбу коју сам писао.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ја ћу да приложим те доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Он је исфотокопирао, ево докази све ћу приложити суду, ево и радне књижице, где се види када је он прекинуо радни однос, тако да, то су материјлни докази, да ништа није спорно да је он у то време био запослен у «Магнохрому». А оригинале ћемо сутра донети, јер он је мени дао то, ја сам видео оригинале, мислио сам да је понео данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте онда, боље када буду оригинали, да ми то сравнимо, па да остане.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Да, даћу Вам оригинале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Ако су у колима, то може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека остане ово, а Ви ћете донети, па ћемо ми то службену белешку.

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Пише, ево пише овде, 26. и 27.06., а он човек има потврду да је раскинуо радни однос 03.07., овај из «Магнохрома».

Констатује се да бранилац оптуженог, адвокат Небојша Милосављевић предаје суду:

- **фотокопију радне књижице Ћилерцић Саше,**
- **решење о престанку радног односа Индустрије «Магнохром» Краљево од 31. маја 1993. године, под бројем 4640,**
- **фотокопију потврде «Магнохрома» од 29.04.2008. године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су потврде да сте у радном односу, а не пише да ли сте имали одмор, одсуство, нешто.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја мислим да пише ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били у радном односу.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте и има ту из Завода за социјално, они имају тамо, воде по данима када сам радио, када је, мислим да има на том другом, када сам био одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, датум запослења и датум одласка, нема када користите одсуство, одморе. На ово мислите, да ли на то мислите? Па, ту пише датум запослења.

- **те фотокопију молбе упућене војној пошти 2895 Лађевци, Краљево,**

па наводи да ће доставити суду оригинале ових докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неко питање, осим овога?

Адв. НЕБОЈША МИЛОСАВЉЕВИЋ: Не, за сада немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви, Савићу, имате неко питање?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро. Приђите, кажите? Схватила сам да немате, изволите. Извините, седите, изволите.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Питам оптуженога Сашу, када су задуживали оружје, да ли су војници задуживали пиштоље или, ко је могао тамо на том месту, јер сам ја био војник и сви који су били, знали су ко има право да носи пиштољ, мислим, оружје, пиштољ. Ко је имао право да задужи пиштоље и да ли су војници задуживали тада или су само старешине, пошто сте Ви тамо били присутни? То сам хтео да питам.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Прво, ја нисам примио оружје заједно са њима, јер дошао сам доста касније од њих. Примио сам оружје сам, значи они су сами дали. По формацији ми је следовао снајпер, ја сам био војник, значи војник није могао да добије пиштољ, официри и подофицири су добијали пиштоље, формацијски, командири, рецимо тамо од вода, чете, па нагоре.

Адв. РАДОВАН ПАЛОВИЋ: Значи, војници не?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

Адв. РАДОВАН ПАЛОВИЋ: Судија, да ли дозвољавате пошто ја нисам се сетио да питам Савића, овде се помиње један проблем, питање, кумства. А мислим, да ли, то није ништа спорно, да ли је он са тим «Пуфтом», Јанковић Дарком, чсе звао кум, да ли су се звали, да ли је био заиста кум овај Савић, што може да се прибави из матичне службе, јер уписано је тамо кумство се води, то може да се прибави, да је неспорна та потврда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја сам га питала, ја сам Вас питала, везано за то, да ли су били кумови.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна, да ли је тако?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да то не зна. Да ли су се звали кум или нешто?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Нисам толико био присутан, да би толико провео са њима у разговору, да ли неко некога зове кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мају месецу, да ли сте видели, какво оружје има Савић?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, то је «ПМ», продужена аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао пиштољ можда, да ли сте видели?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја се не сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Он је носио, носио је пушку, то је ознака М-72, мислим да је та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро, да Вас питам за тог Пиварског, кажете, он је Вама био надређени, али не непосредно?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не, он мени није био непосредно надређен. Мени је командовао други човек, а он је, рецимо, имао пиштољ, да, Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да сте ипак били под Пиварским, али не непосредно. А да ли сте виђали тог Пиварског?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута, у којим ситуацијама?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Па, долазио је горе где је била та, да кажемо, тај положај наш за чување, па је дошао једанпут, викао је, што нису цакови лепо напуњени, па је тражио као ко води смене, где вам је списак смена, ето. Обично је долазио, био непријатан човек, колико се ја сећам, онижи растом, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, нижи, а фризура, каква му је била коса, смеђ, црн, плав?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Колико се ја сећам, смеђе-плав је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали неког Нишког?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Лично не, али знам о коме се ради. И тог сам виђао исто. То је био један, како су рекли, Арканов официр, који је остао ту после те акције Арканових снага и остао је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас у свом сведочењу описује као омањег, пунијег, плавог, каже, знао Вас је, каже, само један је био Сава из Краљева и био је Саша, исто каже из Краљева, обојица.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Вала, ако сам био пунији са 63 кила, онда у реду, иако сам био онижег раста, а ја знам колики, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он прича за неког Сашу из Краљева.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Добро, па ето, ја, он је толики, колико се ја њега сећам. Исто љуто створење, баш чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки, коме је он припадао, којој јединици?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја не знам у којој јединици је он био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте примили никакву плату док сте ту били, него сте добили у фирми, у «Магнохрому»?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: У мојој фирми. Не, не, нисте схватили, ја сам добио новац за време које сам провео тамо, где су биле те дневнице, колико их је било, било је од 27. до 16., али те дневнице су уведене у потврду да би ми се надокнадило у односу на плату коју примам, рефундирало у односу на плату коју примам у «Магнохрому»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се вратите у Краљево?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте то примили?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Од војне поште Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од војне поште Тузла?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате о томе можда доказ?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Само ту потврду, ако будем успео да нађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Пише износ ту, сећам се одлично да је писао износ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви питања?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли коментар неки, приђите ту, укључите микрофон. Коментар на овај његов део исказа везано за Ваш долазак, везано за Ваш долазак по Дарка. Значи, временски период, колико остајете, чули сте да је то доста различито. Шта можете да кажете на ово што он каже?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Саша је покушао да објасни, да смо ми стигли у два дана, значи први дан смо били у Малом Зворнику, код неких заједничких ту познаника, преко којих смо покушали да ступимо у контакт тамо, као што сам и ја рекао, овај, да би пронашли тог Дарка. А други дан смо прешли, када смо прешли, уствари ја сам прешао и добио ту потврду, а онда смо заједно нашли Дарка на тој пумпи. Са те пумпе смо, као што сам и рекао, ја да сам отишао у стан. Сада не могу добро да се сетим, да ли је заједно Саша у том моменту био у стану, када се паковао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли заједно или не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: А у стану је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код «Горе»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У стану је био Славковић, његова супруга, био сам ја, био је тај Дарко. За Сашу ја мислим да је био, али нисам сигуран, сада, по овој изјави. И када се Дарко спаковао, ми смо га ставили на аутобус, он је отишао, ја, остали смо код Славковића, понудила нас његова супруга са ручком, ту смо се задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко, ко ви?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја и Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, чули сте да он тврди да није долазио код Славковића?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја мислим да је овај, да је био Саша са мном у стану, да ли је остао на вечери, ја не знам, ја сам рекао да сам ја остао мало да одморим, да сам одспавао на крају. Да ли је он у том периоду остао у стану или је изашао, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви чули да има неких Ћирковић, Ћировић Саша кога он сада помиње из Трстеника?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, било је неколико људи који су се звали Саша. Ја знам за тог једног из Војводине горе да је био, било је више њих, ја сада за презиме стварно не бих могао да се сетим, да ли је Ћирковић или Ћировић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединици Пиварског, то Вас питам?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Из Краљева, није био Саша, могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неки Саша из Краљева у јединици?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био код Пиварског, Ви рекосте, био је код Пиварског?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам Вам рекао када смо држали то обезбеђење, да је Саша, овај Саша био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење «Глинице».

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био у «Глиници», спољње обезбеђење, значи на положају стационаран, а ми смо се кретали дуж фабричког круга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ГОРАН САВИЋ: И тако да је, ја сам примао наређења од Пиварског, од кога је он примао, ја не знам. Он је био нон-стоп ту стационаран, није долазио доле где смо ми били са Пиварским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је он спавао, по Вашим сазнањима?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Вероватно ту су били, ту је имало неких кућа ту, вероватно ту је био, било је још ту људи са снајперима, није био само сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте спавали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он, да ли сте га виђали ту, ноћу, увече када се заврши?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Виђали смо се понекада када је долазио да, ако је, имао је стално проблем са опремом, са том оптиком, тражио је стално да, овај, да добије ту ноћну оптику и онда смо се ту виђали, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли Ви неко питање, он нема за Вас, господине Ћилерџићу?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Немам, немам. Само, ето, можда се он не сећа, ја сам остао на пумпи баш око тога, ја у стан нисам ишао са њим и са Дарком. Они су отишли по ствари, а где су били, ја стварно не знам. Вероватно су они били у стану по ствари, али ја сам чекао на пумпи, јер нисам био у том стану, код Славковића. Нисам баш ни сигуран да би он желео мене да види, ја са њим нисам баш у неким односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би Славковић рекао да је виђао вас двојицу када сте долазили на Циглану, да видите шта он ту ради, да сте ту били?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не знам, то су његове приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Ћилерџића или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уствари за Ћилерџића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, седите Ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али може и Савић да објасни. Мислим, ту постоји, нисте можда предочили исказ Ћилерџићу, али сте сада то помињали, Савићев, значи, по Савићу, када сте дошли и нашли овог човека, он је отишао у тај стан где је Славковић и он је тамо ручао и вечерао и тек ноћу или тек сутра ујутру је кренуо, а по Вашем, изађе да сте Ви на пумпи сачекали да он дође и да је ту протекло два сата и да сте Ви отишли. Значи, временски се уопште се не, па у вези са тим да се изјасните.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Моја сећања кажу овако, моја сећања су оваква, да сам ја остао на пумпи два сата сигурно, пио сам и кафу са

оним људима који су радили на пумпи, да је Савић дошао са Дарком, да смо отишли преко, не колима, него преко пешке, јер није могло колима да се пређе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Јесте, на аутобуску станицу, ту је спаковао Дарка и Дарко је отишао. То је моје сећање, колико се ја сећам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, када сте га спаковали на аутобус?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Аутобус је отишао преко Ужица, тамо, Љубовије, одлично се сећам. Био је Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се са вама двојицом дешава онда?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Вратили смо се преко Ваљева и Мионице за Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Савић говори да је он ипак дуже времена провео код Славковића, да је његова жена правила неко јело и тако даље.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја знам да је он провео једну ноћ, да је спавао у Зворнику. И ја сам спавао једну ноћ у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је могуће да је било претходно, пре него што сте овога нашли?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ма, сећање ме толико, да Вам кажем, да ли је то било пре, после, ја стварно, али знам како се дешавало у том тренутку, значи, тај момак је био избезумљен и било је хитно да се он спакује и да се склони одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дарко?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите, да ли сте неку ноћ били ту?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био и Дарко?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви, Савићу, кажете на овај део? Да ли је Дарко био отишао када сте Ви код Славковића спавали или јели ту вечеру, да ли је он био ту, Ћилерцић, или не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Дарко је отишао исти дан аутобусом, значи када смо га ми срели, значи ми смо га срели на пумпи, спаковао се, после неких два, три сата он је отишао на аутобус и отишао је у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви то седели код Славковића кући, да ли је био ту Дарко, када сте вечерали, ручали?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није био Дарко, он је већ отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте после тога?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то сада Ви вечерате, а он на пумпи чека два сата, то мало се не слаже?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, дечко није толико добро познавао њих и није хтео да иде у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, Ви кажете да Вас је Славковић задржао, да сте Ви преспавали и тако даље. Где је он за сво то време?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нисам ја, како да Вам објасним, нисам ја спавао код њега, значи да легнем у 10 увече и да спавам до 8 ујутру, на пример. Значи ја сам био ту, попили смо неко вино је било, вечерали и ја сам остао да мало одморим и заспао сам онако на каучу, обучен, значи нисам отишао са намером да легнем, значи целу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте онда преспавали, када је он у Малом Зворнику спавао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Био сам ја ту, значи, то је било у вечерњим часовима, ја сам био у стану сво време код Славковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је он био у Малом Зворнику?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте Ви били на ратишту у Хрватској?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, мобилисан сам био.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте тада били са Краљевчанима?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Да, не Краљевчанима, био сам у јединици Јачујак, војна пошта не знам која.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су тада била ова лица?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Како сте рекли?

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: «Торо»; «Зокс», «Пуфта»?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А после Зворника, да ли сте били још на неком ратишту?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, ово Вам је био последњи боравак на ратиштима?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесте, јесте, први пут сам био мобилисан 1991. године, други пут сам отишао својом вољом и зажалио сам што сам отишао.

ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. Ви имате питања, не? Добро. Имате ли још нешто да додате?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог Ћирковић Сашу некада Ви после видели, тог из Трстеника?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Само тамо сам га виђао, само тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте закључили да би то могло да се односи на тог човека?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Зато што сам упамтио презиме, али није Ћирковић, Ћирковић или Ћировић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли, Ћировић или Ћирковић.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, то је човек који је давао дежурство са њима доле заједно, не са мнош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На «Глиници»?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: На «Глиници» и на путу овоме вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: То су моје претпоставке да се ради о том човеку, а не о мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га опишете?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Метар и 90, висок, плав, крупан човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плав?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: У то време је имао 40 година, сигурно, а косу је носио овако нагоре, кратко подшишану, маринац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали некада са Савић Гораном у друштву?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, виђао сам га, чини ми се, са Пиварским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, то није било јуни-јули, него о мају причамо?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: О мају, мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вама се за мај не ставља на терет ниједна радња. Седите. Овако, сада ћемо да се договоримо. Ја сам термине одредила 13. и 14. октобар у истој овој судници, јер тако нам је због већа, знате, сви смо повезани по већима, тако да не можемо то да мењамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Следећи главни претрес заказује се у дане:

*13. и 14. октобар 2008. године,
са почетком у 9,30 часова, судница број 4,*

што је саопштено свим присутнима уместо позива.

На претрес позвати:

- *сведока Митровић Светислава и*
- *сведока Јовић Милорада,*

преко адресе у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног ћемо за један дан, другог ћемо други дан, видећемо, ако стигнемо, можда ћемо и стићи, видећемо, морам да резервишем ипак два дана.

УПОЗОРАВАЈУ СЕ оптужени да позиве неће добити и да су дужни да пријаве суду евентуалну промену боравишта.

Довршено у 13 часова и 53 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА